

መንፈሳዊ ምግብ በትክክለኛው ጊዜ

እመን ብቻ፡ እመን ብቻ፡
ሁሉ ይቻላል፡ እመን ብቻ

አሁንስ እንዴት፡ እንዲህ ነው፤

አሁን አምናለሁ፡ አሁን አምናለሁ፡
ሁሉም ይቻላል፡ አሁን አምናለሁ፡
አሁን አምናለሁ፡ አሁን አምናለሁ፡
ሁሉም ይቻላል፡ አሁን አምናለሁ፡

እንደ ቆምን፡ ራሶቻችንን ዝቅ አድርገን እንቆያለን።

ጌታ ሆይ፡ ይህ “አሁን አምናለሁ!” መዝሙር፡ መዝሙር ብቻ ሳይሆን፡ የልባችንም ጥልቅ ዝማሬ ይሁን፡ እንደ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ፡ ኢየሱስ ብዙ ተአምራትን ካደረገ በኋላ፡ “ጌታ ሆይ፡ አሁን እናምናለን?” አሉት።

ኢየሱስም “አሁን ታምናላችሁን?” አላቸው፤

2 “ሁሉንም ነገር እንደምታውቅ ማንም እንዲያስተምርህ እንደማያስፈልግ እናምናለን!” አሉት። አባት ሆይ፡ ዛሬ ማታ ዕውቀታችን እንደማያስፈልግህ፡ እኛን ግን የአገተ እንደሚያስፈልገን አውቀናል። ስለዚህ እንዴት እንድንጸልይ፡ እንዴት እንድንኖር፡ እና እንዴት እንድናምን እንድታስተምረን እንጸልያለን። ጌታ ሆይ፡ በዛሬው ምሽት አገልግሎት፡ ይህን ሰጠን። ጌታ ሆይ፡ እንዳኝ ቢጎድለን፡ ሰጠን። በኢየሱስ ስም ጸላይን። አሜን።

3 ብዙዎቻችሁ ዛሬ ማታም እንደቆማችሁ አውቄአለሁ። እንዲሁም ውጪ፡ መግባት አልቻልንም ያሉ ወገኖችን አግኝተናል፡ በተለያዩ መኪኖች ውስጥ ሆነው በራዲዮ እያዳመጡ ነው። ስለሆነም ዛሬ ማታ በተቻለን መጠን ፈጠን ፈጠን ለማድረግ እንሞክራለን፡ የአሁኑ ምሽቱን ብዙውን ስእት ለታመሙ ሰዎች ለመጸለይ የምናውለው ይሆናል፡ ልክ እንደገባን የጸሎት ሰልፍ ይኖረናል። የዛሬ ምሽት አገልግሎት ግን ለታመሙት ለመጸለይ እንጠቀምበታለን።

4 ስለዚህ አሁን... በእግዚአብሔር ቅዱስ ቃላት ዘንድ፡ በእምነቱ ዘንድ፡ በዚህ ዘመን እምነት፡ እንድትገነቡ እፈልጋችኋለሁ። ይህ እምነት! ዘመኑ በየትኛውም ዘመን ከነበረው የበለጠ እምነት የሚጠይቅ ነው። ምክንያቱም፡ የመንጠቅ እና የመወሰድ እምነት ነው። ስለዚህ ዛሬ ምሽት ያያችሁትን፡ እና የሰማችሁትን፡ ሲሰበክ የሰማችሁት ቃል ሁሉ፡ ምልክቶች፡ ሲደረጉ—ያያችኋቸው ድንቆች እንድታምኑ እንፈልጋለን። ይህ ሁሉ በእንደነት በልባችሁ እንድታከማቹ እና፡ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሆነ እና እንዳለሆነ፡ እንድትመዝኑት እንፈልጋለን።

5 ኤልሳዕ በብሉይ ኪዳን፡ “እግዚአብሔር እርሱ አምላክ ከሆነ፡ እርሱን አገልግሎት” ብሏል። ኢየሱስም ለክርስቲና የሁሉም ነገር ማዕከል ከሆነ፡

እንግዲያውስ ሁሉንም ነገር ትተን ወደ እሱ መጣበቅ ያለብን ይመስለኛል። አስታውሱ፡ እርሱ ማዕከል ነው፡ የሰሜኑ ኮከብ እርሱ ነው፡ መደምደሚያው እርሱ ነው፡ ፍጹም እርሱ ነው። የሰሜን ኮከብ እርሱ ከሆነ... ወደ ሰሜን ኮከብ የሚጠቁም አንድ አለ፡ እርሱም አብራችሁ የምትጓዙት ኮምፓሳችሁ ነው። እናንተም አንድትጓዙበት የምፈልገው ኮምፓስ ቃል ነው፡ ቃል ሁሌ ወደ እርሱ ይጠቁማል።

6 እንግዲህ ታላቅ የጭንቀት እና የፈተና ጊዜ ውስጥ እንዳለን ይሰማኛል፡ የጊዜ ግራ መጋባት እና በህዝቦች መካከል ያለው አለመረጋጋት፡ እና ሁሉም ዓይነት ነገሮች እየተከሰቱ ይገኛሉ፡ እንደጎድ ጊዜ ተጠራርጎ እንደተወሰደ፡ ባየሁት ቦታ ሁሉ፡ በባህር ላይ እንደ... ሚወዛወዝ መርከብ ይሆንብኛል። እንዴት እናደርገዋለን? የመርከቡን ሀላፊነት ለእኔ ተሰጥቶኛል። ከመርከቤ መቶ አጥፍ የሚበልጥ፡ ነጭ ራስ ያለው እነሆ መጣ። እኛ ግን ሁሉንም፡ እንገራቸዋለን። “በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለንና።” ካፒቲኑ፡ ዋናው ካፒቲን፡ በመርከቧ ጫፍ ላይ ያለውን ልጎም ይይዛል፡ ይጎትተዋል። እያንዳንዳችንን እንገራቸዋለን።

7 አሁን፡ ዛሬ ማታ፡ ፈጠን እንበልና በጊዜ እንለቃችኋለን... ከርቀት አሸከርክራችሁ መምጣታችሁ፡ እና እንዴት እያሸከረከራችሁ እንደምትሄዱ፡ እና የምትከፍሉትን መሰቀዕት ወዘተ ሁሉ፡ እጅግ እናደንቃለን። ይህም፡ እያችሁ፡ እናንተን ለማገዝ የምችለውን ያህል እያደረግኩና እየተናገርኩ መቆም ባለብኝ ጸንቼ እንድቆም ያደርገኛል። እዚህ በምሆንበት ጊዜ ሁሉ ግን፡ እዚህ ላለንባት ወቅታዊ ሁኔታ ማገዝ እንድችል የተቻለኝን ሁሉ ለማድረግ አተጋለሁ። እናንተም ትወስዳላችሁ... መቼም በአንድ ለሰዎች ስትዘረግፋላቸው ማስታወስ አይችሉም። እንዲት ነገር ለአንድ ሰው ከሰጣችሁ በኋላ ነገሩን ማየት እስኪችሉ ድረስ—ያዝ ማድረግ አለባችሁ። ነገሩን በልባቸው ጠንከር አድርገው ከያዙ በኋላ፡ እራሳቸው ስለሚፈልጉት... ሌላ ነገር አስተምሯቸው። አካሄዳችን ልክ ደረጃ በደረጃ ነው።

8 አሁን፡ ጸልዩ እና አይዟችሁ በርቱ፡ ለዛሬው ማታ ፈውስ ተማሙኑ። አሁን ስለምንኖርበት ጊዜ በውስጣችሁ ጥያቄ ያለ አይመስለኝም። እግዚአብሔር በህዝቡ መካከል ነው ወይስ አይደለም የሚለው በውስጣችሁ ጥያቄ አለብዬ አላምንም። ሁላችሁም እንደምታምኑ አምናለሁ። እኔም... በአዕምሮዬ ምንም ጥርጣሬ የለብኝም። ህዝቤ የሆኑት፡ ወዳጆቹ፡ የክርስቶስ ወዳጆች፡ የክርስቶስ—ልጆች የሆኑቱ፡ ይህን እንደሚያምኑ እው—እው—እውቃለሁ።

9 ከእግዚአብሔር ዘንድ መልዕክት መቀበላችሁን እውቃችሁ፡ ለህዝቡ መስጠት መቻላችሁን ስትገነዘቡ ህዝቡም ራሱ ደግሞ መልስ ሲሰጥበት ማየት፡ እጅግ ደስታን ይፈጥርባችኋል። ከዚያም ወደ ኋላ መለስ ብላችሁ “እባት ሆይ፡ አመሰግናለሁ።” ትላላችሁ። አቤቱ፡ ልጆች የተላኩላቸውን እንጀራ ሲበሉ ማየት ምንኛ የሚያስደስት ነው! ከዓመታት በፊት እዚህ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በራእይ ደረጃ የነበረ እንደሆነ አስተውላችኋል? ትክክል ነው። “የህይወት እንጀራ።” ወንድም ኔቪል፡ ታስታውሰዋለህ። ልዩና—ታላቅ ጊዜ!

10 ንባቡን ለመከተል ወይም ማስታወሻ መያዝ ከፈለጋችሁ፡ አሁን ሁላችንም የምናነበው... የፈውስ አገልግሎትም ይሁን ሌላው ዓይነት ላይ፡

የእግዚአብሔርን ቃል ሳያነቡ እና ጥቂት አስተያየቶችን ሳይሰጡ፡ ጉባኤ ማድረጉ ተገቢ ነው ብዬ አላምንም። ሁላችንም እናውቅዋለን። በመካከላችን፡ እንግዳ ያለ አይመስለኝም። ፈውስ ምን እንደሆነ ግን ሁላችንም እናውቃለን። የሆነ ግለሰብ የሚያደርግላችሁ አይደለም። እግዚአብሔር አስቀድሞ ለእናንተ ያደረገው ነገር ነው። መዳንም ያው ነው። ብቸኛው ነገር፡ ህዝቡ፡ ያ እውነት መሆኑን እንዲያምን ማድረግ ነው። እግዚአብሔር እራሱ በቃሉ በኩል ያስተምራል ከዚያም ለመኑት ሁሉ ማረጋገጫ ያደርግላቸዋል፡ እንዲህ ብሏል፡- “ለሚያምን ሁሉ ይቻላል።”

11 እናንተም “ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም።” ትላላችሁ። እንዲህ እንደሆነ ታምናላችሁን? እንግዲያውስ፡ ለእናንተም የሚሳናችሁ ነገር የለም። “ለሚያምኑ ሁሉ ይቻላቸዋል።” (እግዚአብሔር አንድ ነው) “ለሚያምኑ ነው።” አያችሁ? እናንተም፡ እመኑ ብቻ እንጂ፡ የሚሳናችሁ ነገር የለም።

12 አሁን ከአንደኛ ነገሥት፡ ምዕራፍ 17፡ ጌታ ቢፈቅድ፡ የመጀመሪያዎቹን ሰባት ቁጥሮች አነባለሁ።

በገለጻድ ቴሰቢ፡ የነበረው ቴሰብያዊው ኤልያስ፡ አክዓብን፡ በፊቱ የቆምሁት፡ የአስራኤል አምላክ ሕያው እግዚአብሔርን፡ ከአፌ ቃል በቀር፡ በእነዚህ ዓመታት ጠልና ዝናብ አይሆንም አለው።

የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ሲል፡ ለእርሱ መጣለት፡

ከዚህ ተነሥተህ፡ ወደ ምሥራቅ ሂድ፡ ወደ ምሥራቅ ሂድ፡ በዮርዳኖስም ትይዩ ባለው በኮራት ፈፋ ውስጥ ተሸሽግ።

እንዲህም ይሆናል፡ ከወንዙም ትጠጣለህ፡ ቍራዎችም በዚያ ይመግቡህ ዘንድ አዝዣለሁ።

አስተውሉ፡ “በዚያ ይመግቡህ ዘንድ።” በሌላ ቦታ ሳይሆን። “በዚያ!”

ሄደም ጌታ እንዳለውም አደረገ፡ ወይም እንደ ጌታ ቃል አደረገ፡ ሄደም በዮርዳኖስ ትይዩ ባለው፡ በኮራት ፈፋ ውስጥ ተቀመጠ።

ቍራዎቹም በየጠዋቱ እንጀራና ሥጋ ያመጡለት ነበር፡ በየግብፁምም እንጀራ እና ሰጋ ያመጡለት ነበር፡ ከወንዙም ይጠጣ ነበር።

ከብዙ ቀንም በኋላ፡ በምድር ላይ ዝናብ አልነበረምና፡ ወንዙ ደረቀ።

13 ጌታ በቃሉ መነበብ ላይ በረከት ይጨምር። አሁንም፡ ለዛሬ ማታ፡ “መንፈሳዊ ምግብ በትክክለኛው ጊዜ።” የሚል ርዕስ፡ ከዚህ መውሰድ እፈልጋለሁ። ዛሬ ጠዋት በነበረን—በትምህርታችን—ላይ “እግዚአብሔርን ማገልገል መዋከር፡ ወይም ጊዜው፣ ወቅቱ፣ ቦታው፣ ወይም ሰውዬው ሳይሆን... ያለ እርሱ ፈቃድ እርሱን ለማገልገል መፈለግ ነበር።” አሁን ደግሞ፡ መንፈሳዊ ምግብ በትክክለኛው ጊዜ።

14 ይህ ኤልያስ፡ የተባለው ነብይ፡ ስለ እርሱ የምናውቀው በጣም ጥቂት ነው። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ባርያ እንደነበረ፡ ለዚያች ዘመን እርሱ የእግዚአብሔር ባርያ እንደነበረ እናውቃለን።

15 እግዚአብሔር፡ በኤልያስ ላይ የነበረውን መንፈሱን፡ ሦስት ጊዜ ተጠቅሞበታል፡ በተጨማሪ ሁለት ጊዜ፡ ባጠቃላይ አምስት ጊዜ፡ ለጸጋ እንደሚጠቀምበት ቃል ገብቷል። በኤልያስ ላይ ተጠቅሞበታል፡ በኤልሳዕ ላይ እጥፍ ድርብ ሆኖ መጣ፡ በመጥምቅ የሐገስ ላይ ነበር፡ አሁንም የአህዛብ መሸሪት ለማውጣት ሊመጣ ይገባል፡ አይሁድን ወደ ቤት ለመውሰድ ከሙሴ ጋር ደግሞ ይመጣል። ትክክል ነው። እግዚአብሔር የኤልያስን መንፈስ አምስት ጊዜ እንደሚጠቀምበት ቃል ገብቷል፡ እስከ አሁን ሦስት ጊዜ ስርቶበታል።

16 አሁን፡ ይህ ታላቅ ነብዩ፡ ከየት እንደመጣ እናውቅም። ቴሰቢታዊ መሆኑ ብቻ እናውቃለን። እንዴት እንደመጣ ግን...

17 ስለ ነብያት የምናውቀው ነገር ጥቂት ነው። ከወዳት እንደመጡ እናውቅም። አልፎ አልፎ... እንደው፡ እኔ ከቤተክርስቲያን ይውጡ ወይስ ከበስተጀርባቸው የዘርሐረግ ይኑራቸው እንዳች አላውቅም። ብቻ ፍርሐት የሌለባቸው፡ እና፡ ብዙ ጊዜ፡ ያልተማሩ ተራ ወንዶች ናቸው። እንዲሁም እራሳቸው የጻፉት ጽሑፍ፡ የላቸውም። ኢሳይያስና ኤርምያስ፡ ሁለቱ፡ አንዳንድ ጽሑፎችን ጽፈዋል፡ ኤልያስ የተባለው ይህ ታላቅ ሰው ግን አንድም ነገር ጽፎ አያውቅም። ብዙዎቹ አልጻፉም፡ ምናልባት መጻፍ አይችሉም ነበርና፡ ነገር ግን ቆራጥ ሰዎች ነበሩ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንደ እነዚያ የጥንት ነቢያት ያለ ማንም ሰው የለም። መንግሥታትን፣ ነገሥታትን፣ ሕዝቦችን፣ ቤተ ክርስቲያንንና ሌሎችን ሁሉ እየተቃወሙ፣ በእግዚአብሔር ቃል ጸንተው ቆሙ። እግዚአብሔርም ትክክል መሆናቸውን መስከረላቸው። በጣም ቆራጥ ግለሰቦች ነበሩ።

18 ይህ ኤልያስም ከሁሉም ይልቅ እጅግ የቆረጠ ሰው ነበር። እርሱም የምድረ በዳ ሰው ነበር። በምድረ በዳ ይኖር ነበርና፡ ከምድረ በዳ ወጥቶ መጣ። መጽሀፍ ቅዱስ ጸጉራም ነገር ለብሶ ነበር ይለዋል። በወገቡ ላይም የግመል ቁርበት፡ ትንሽ ቆዳ እና፡ የበግ ለምድም ይለብስ ነበር፡ ፊቱም... እጅግ ጠጣማ ነበረ፡ እኔ እንደሚመስለኝ ሰውዬው ለማየት የማይመች-ወጣ ገባ-መልክ የነበረው ይመስለኛል።

19 እኛ ግን... ሁሉም ግን አልሞቱም። ሁሉም—ሁሉም አልሞቱም። በኒቂያው ጉባኤ ዘመን፡ **የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ኒቂያ ጉባኤን** ያነበባችሁ ሰዎች፡ ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሰባብረው ወደ አንድ ለመምጣት በፈለጉ ጊዜ፡ ድርጅት ለመመስረት በፈለጉ ጊዜ፡ የኒቂያ ጉባኤ ባደረጉ ጊዜ፡ እንደ ኤልሳዕ የመሳሰሉ፡ ቅጠል ቅጠል ብቻ የሚመገቡ፡ ታላላቅ እና ቆራጥ ሰዎች ከምድረ በዳ መጡ። ባለ ሥልጣናቱ ግን፡ በቆስጠንጢኖስ ሥር የነበሩ፡ ከፍተኛ ባለ-ሥልጣናት፡ ወዘተረፈ ግን፡ ድምጻቸውን አፈኑ። ምክንያቱ እነዚያ፡ ነቢያት በመሆናቸው፡ በሙሽራው ውስጥ የነበረው የሰንዴ ቅንጣት መሬት ውስጥ መውደቅ እንደነበረበት ሁሉ፡ የሙሽራዎ ቤተ ክርስቲያን የሰንዴ ቅንጣት መሬት ላይ መውደቅ እንዳለባት አውቀው ነበርና። ለአንድ ሺ አመት በዚያ መተኛት ነበረባትና።

20 ለዚህም ነው ዛሬ በመጽሃፍቱ ውስጥ፡- “ቆሞ የሚያይ ዝም ያለው አምላክ የት አለ፡ ሕፃናትን ሲገደሉ፡ ሴቶችም በአንበሶች ሲቀደዱ፡ በሰማይም ተቀምጦ ስለ እርሱ ምንም አይናገርምን ይላሉ?” ቃሉን ስለማያውቁት ነው። የሰንዴ ቅንጣት መሬት ላይ መውደቅ አለባትና። ጻድቅ የሆነው አምላክ የራሱን ልጅ

ሲሞት እና ሲተፋበት፡ ወዘተ እንዴት ቆሞ ይመለከታል? ግን በቃሉ መሰረት ነው፡ መፈጸምም ነበረበትና፡፡ እስከዚህ ሰዓት ድረስም እንደዚህ ነውና፡፡

21 ይህ ሰው፡ ታላቅ ሰው ነበር፡፡ በፊቱ የነበረው ትውልድ ኃጢአተኛ ነበረ፡፡ እክዓብም ነግሶ ነበር፡ ከእርሱ በፊት የነበረ አባቱ ክፋ ሰው ነበር፡፡ ከሰለሞን በኋላ፡ እንዲ ከሌላው እየቀጠሉ ክፋዎች ነበሩ፡፡ በሰማርያ ህያ ሁለት ዓመት የነገሠው ይህ እክዓብም፡ ከሌሎች ሁሉ ይልቅ የከፋ ነበረ፡፡ የተለየ ዘመናዊ ሰው ነበር፡፡ አለጥርጥር፡ በሐይማኖት የሚያምን ሰው ነው፡፡ በዘመናዊ አደራረግ ሁሉም አይነት ነገር ነበረው፡፡ የራሱ የሆኑ አራት መቶ ዕብራውያን ነቢያት ነበሩት፤ ሁሉም በደንብ-የተማሩና የሰለጠኑ ነበሩ፡፡ እግዚአብሔር ግን እንድ ሰው ላከበት እርሱም ኤልያሰን ነበረ፡፡ እሱ ግን አላመነበትም፡፡

22 ይህ ቴሰብያዊ ኤልያሰ ግን የምድረ በዳ ሰው ነበረ፡፡ ቆራጥ ሰው ነበር እንጂ፡ ለሰላሳ ሰው አልነበረም፡፡ እንድ ቀንም እክዓብ በሰራው ኃጢአት እግዚአብሔር መቋቋም ሰላልቻለ፡ ኤልያሰን በምድረ በዳ ተናገረው፡፡ እሱም እዚህ በተደጋጋሚ እንደተናገሩት፡ እነሆ ወደ ሰማርያ መንገድ ወረደ፡ ምናልባት ነጭ ጢሙ ፊቱ ላይ ተጣብቋል፤ ራስ በረሀው ፀሐይ ላይ ያበራል፤ አይኖቹም ያረጁ ጠባብ ናቸው፡ በእጁ ዲላ ይዟል፡ በፊቱም ፈግጋታ፡ ወደ እስራኤል ንጉስ ወርዶ፡ ተናገረ፡- “እልሃለሁ... ከአፌ ቃል በቀር ጠል እንኳን አይወርድም፡፡”

23 እግዚአብሔር እንደነዚህ ያሉትን ሰዎች ይሰጠን፡ እያችሁ፡ **የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል** ሲሉ የሚያደርጉትን የሚያውቁ ሰዎች ይሰጠን፡፡

24 እንግዲህ፡ ይህን ከማድረጉ በፊት፡ እግዚአብሔር እንደጠራው ተረድተናል፡፡ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ተነጋግሮ ነበርና፡ በዚህም ምክንያት፡ ምንም ነገር አልፈራም፡፡ መልዕክቱ አይፈጸምም ብሎ፡ አልፈራም፡ እንደሚፈጸም አውቆ ነበርና፤ እንደ ጌታ ቃል እንደሆነና፡ እሱ ራሱ የዘመኑ የእግዚአብሔር ነቢይ መሆኑን አውቋልና፡፡ ስለዚህ ንጉሡ ራሱን ቢቆርጠው፡ ወደ እስር ቤት ቢወረውረው፡ ምንም ቢያደርጉት፡ ለሱ ለውጥ የለውም፡ በንጉሱ ፊት ለፊት፡- **“የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡”** የሚልበት ተልዕኮ ነበረው፡፡ እንዴት ያለ ቆራጥ ሰው ነው! ይህን ከማድረጉ በፊት ግን፡ ታላቅ ድርቅ ይሆናል አለ...

25 እግዚአብሔር ኃጢአትን ያለ ቅጣት አይተወውምና፡፡ ቅጣት መኖር አለበት፡፡ ቅጣት አልባ ህግ—ምን ይጠቅማል? “መብራት ጥሶ ማለፍ ህግ መጣሰ ነው፡” ከተባለ፡ ከበስተጀርባው ግን፡ ምንም አይነት ቅጣት ወይም መቀጮ ከሌለው፡ ለምን ይጠቅማል? ህግ ሊሆን አይችልም፡፡ ስለዚህ ለኃጢአትም ቅጣት አለው፡፡ እግዚአብሔር ህግ ሲያወጣም ያ ህግ—ህጉ ከተጣሰ፡ ለዚያ ቅጣት ሊኖር ይገባል፡፡

26 ይህች አገርም ህጉን ሁሉ ጥሳለች፡፡ ጎህ፡ ትልቅ ቸርች ነበራቸው፡ መቅደስም ነበራቸው፡፡ ብዙ የተማሩ ሰዎች ነበሯቸው፡፡ በመላው አገሪቱ ነቢያት ነበሯቸው፡ ትምህርት ቤቶች ነበሯቸው፡፡ እንደ ማሸን ይፈለፍላቸው ነበር፡፡ ብዙ ነቢያት ነበሯቸው፡ ብዙ—ካህናት ነበሯቸው፡ ብዙ ጸሐፍትም ነበሯቸው፡ ብዙ ሃይማኖቶች ነበሯቸው፡ ከእግዚአብሔር ቃል ግን የራቁ ነበሩ፡፡ ስለዚህ እግዚአብሔርም በነዚህ ሁሉ ሹመቶች በመካከላቸው የሌለ እንድ ሰው ጠራና፡ **የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል** ከሚል ቃል ጋር ላከው፡፡

27 እንደው ስለወገኖቹ እንዴት እንደሚያሰብ ተመልከቱ። ይህን ነብይ መልዕክትን አስይዞ ከመላኩ በፊት፡ እንዲህ አለው፡- “ኤልያስ፡ ወደ ንጉሱ ወደ አክዓብ ውረድና እነዚህ ነገሮች ተናገር አለው። ከዚያም፡ ከተናገርከውምም በኋላ፡ ከሱ ዘንድ ፈጥነህ ሸሽ፡ በድርቁ ዘመን አንተ የምትሸሸግበት ሰፍራ እኔ አዘጋጅቼልሃለሁ። ኤልያስ ሆይ፡ ቃሉን ብቻ ብትሰብክ፣ አድርግ ያልኩህን ብቻ ብታደርግ፣ እኔ እንከባከብሃለሁ።”

28 አሁን ዛሬ ምሽት፡ ይህ ታላቅ የኤልያስ አገልግሎት፡ እና የኤልያስ ዘመን በጥላ እያመሳሰልኩ፡ አሁን እየኖርንበት ካለው ዘመን ጋር አመሳሰለዋለሁ። ፍጹም የሆነ ምስሌው ነውና። እንደው... መለሰ ለማለት... ጊዜ ካገኘን፡ ስለ ህዝቦች አሰባላሁና፡ ይሁን እንጂ ለጸሎት ስልፍ በዛ ያለ ጊዜ መውሰድ አፈልጋለሁ።

29 ስለዚህ ወደ ኋላ መለሰ ብለን ሰናይ፡ እስራኤል ፍልሰጤምን የያዘችበት መንገድ እኛ ይህች ዩናይትድ ስቴትስን በያዝንበት ተመሳሳይ መንገድ ነው። ወደ ዩናይትድ ስቴትስ መጥተን፡ ይኖሩባት የነበሩ ህንዳውያንን በማባረር፡ ምድሪቱን ወረሰናት። እስራኤልም በእግዚአብሔር ሥር፡ በኢያሱ መሪነት፡ ወደ ፍልሰጤም ገብተው፡ ሰፍረውባት የነበሩትን በማባረር ምድሪቷን ወረሱ።

30 የመጀመሪያዎቹ ነገሥታቶቻቸውም ኃያላን ሰዎች እነ ዳዊት፣ ሰሎሞን ታላላቅ ሰዎች ነበሩ። የመጀመሪያዎቹ ፕሬዚዳንቶቻችንም፡ እነ ዋሽንግተን፣ እነ ሊንከን፣ እና የመሳሰሉት ታላላቅ ሰዎች ነበሩ። ከዚያም በመጨረሻ ፕሬዚዳንቶቹ ወይም ነገሰታቶች በጊዜው ብዛት እየበሰሉ ይሄዳሉ፣ በመጨረሻ ፍጹም አቸውም እንደ አክዓብ ይሆናል። ትክክለኛ ምሳሌ፡ የዘመናችን ምሳሌ። ህዝቡም ሁሉ እጅግ ዘመናዊ ስለሆኑ እውነተኛው የጌታን ቃል መስማትን አልፏልጉም።

31 እውነተኛ የእግዚአብሔር አገልጋይ፡ እንደነዚህ ባሉ ዘመናዊ ሰዎች ፊት፡ ምን ሊመሰላቸው እንደሚችል መገመት ትችላላችሁ። “በፊታቸው፡ እብድ ሆነባቸው፡ አእምሮው ለቋል። እንዲህ ያለ ነገር ሊኖር አይችልም።” እነርሱም ሐይማኖተኞች፡ እጅግ ሐይማኖተኞች ናቸው። በመካከላቸውም ብዙ ልባም ሰዎች፡ ልባም ህዝብ ነበራቸው። እጅግ ሐይማኖተኞች ነበሩ።

32 ስለዚህ ይህ ነገር ከተራ ስነ መለኮት ይልቅ የተሻለ ነገር እንደሚጠይቅ፡ ከተራ መልዕክት ይልቅ—የበለጠ እንደሚፈልግ፡ ጠጣር ልባቸውን ለመሰበር፡ ቃሉን ከመሰበክ ይልቅ ከፍ ያለ ነገር እንደሚፈልግ ያውቃል። በዛ ህዝብ ላይ ፍርድን ለማውረድ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ቃል እንደሚያስፈልግ ያውቃል። የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል የሚል ቃል ይዞ ከወጣ (የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዳለው እንደሚሆን ያውቃል)፣ ያንን መቃወም፡ ፍርድ ነበር። በዘመናችንም፡ አይተነዋልና። በሁሉም ዘመናት አይተነዋል። የምህረትን መሰመር ስታልፉ ከፍርድ በቀር የሚቀር ነገር አይኖርም።

33 አሁን፡ ያ ምሳሌ፡ ያን፡ ኤልያስን ከዛሬ ቤተ ክርስቲያን ጋር፡ ከዛሬዋ ቤተ ክርስቲያን ጋር አመሰለዋለሁ። እርሱ ይህን መልእክት፡ ከፍርድ በፊት ተቀበለ። እንደ እግዚአብሔር ቃል፡ ለሶስት አመት ከሰድስት ወር፡ ወይም፡ ኤልያስ እኪናገር ድረስ፡ ዝናብ ስለማይዘንብ፡ ኤልያስ ለሰጋው የሚሆን ምግብ

ማግኘቱ፡ በሰጋ እንክብካቤ ሲደረግለት፡ ምሳሌአዊ ነበር። “ኤልያስ፡ እንተ ይሁን ባልከው ሰዓት፡ እርሱ ይሆናል።” ስለዚህም ወደ ንጉሰ ወርድ፡ እንዲህ አለ፡- “ቃል ከአፌ እከማወጣ ቀን ድረስ ጠል እንኳን አይወርድም።” እንደው ከበድ ያለ—ነገር ነው፡ አይደል? የተለየ መልዕክት ነው!

34 እሁን ደግሞ ይህ ነገር ዛሬ ካለው መንፈሳዊ ድርቅ ጋር እናመሳሰለዋለን። በመንፈሳዊ አነጋገር፡ ዛሬ፡ በምድሪቱ ላይ፡ ታላቅ መንፈሳዊ ድርቅ እንዳለ፡ ሁላችንም እናውቃለን። በነብያት ሁሉ በትንቢት እንደተነገረ፡ የነገሩ ፍጻሜ፡ ክርስቶስ ዳግም ከመምጣቱ በፊት እንደሚሆን፡ ታውቃላችሁን? “በምድር ላይ ራብ ይመጣል፡ ራቡም የእግዚአብሔር ቃል ለመሰማት እንጂ፡ ስለ እንጀራ ብቻ አይሆንም።” ብለዋል። “እውነተኛ የእግዚአብሔር ቃል የሚሰማበት።” ያ ጊዜ እሁን ነው። እሁን፡ የተፈጥሮ ድርቅ የመንፈሳዊው ምሳሌ ነው።

35 በሐሰተኞች እና በዘመናዊ አስተማሪዎች፡ ቤተክርስቲያን ውስጥ የገባ ሐጥያት እና አለማመን፡ ሰፍራውን ወደ እንዲህ አይነት ሁኔታ፡ ወደሚመጣ ፍርድ አድርሱታል። ከእግዚአብሔር ቃል እና የእርሱ ከሚሆን ነብይ፡ ወደ ዘመናዊ ስነ መለኮታዊ የቃል ፍቺ ዘር ብለዋል።

36 እዚህ ላይ ካስተዋላችሁ፡ እግዚአብሔር ሁል ጊዜ እንድ ነገር የሚያነሳው በዚያን ዓይነት ጊዜ ነው። ምክንያቱ፡ እርሱ፡ ሁልጊዜ፡ አስቀድሞ ለሰዎች ሳይገልጥ ምንም እያደርግም፡ የሚገልጠውም ሁልጊዜ በባርያዎቹ ነው።

37 እሁን፡ ኤልያስ ግን፡ በዚህ ጊዜ፡ እግዚአብሔር እንዲሄድበት የወሰነለት ሚስጥራዊ ቦታ ነበረው። የጸሎት ስልፍ ከመጥራታችን በፊት እሁን ማየት የምንፈልገው ያ ነው። ኤልያስ በራሱ በእግዚአብሔር የተዘጋጀለት ሚስጥራዊ ቦታ ነበረው። ቤተ ክርስቲያን አላዘጋጀችለትም፣ ንጉሱም አላዘጋጀለትም፣ ራሱም ለራሱ አላዘጋጀም፣ እግዚአብሔር ግን ለኤልያስ በድርቁ ዘመን ሁሉ የሚዘጋጀለትን ምግብ፡ ዕለት ዕለት የሚመገብበት ምስጢራዊ ስፍራ አዘጋጅቶለታል። ነገ ምን ይውጠኛል ወይም ምንጩ ይደርቅብኛል ብሎ መጨነቅ አያስፈልገውም ነበር። እግዚአብሔር “ቁራዎች እንዲመግቡህ አዝኛለሁ እነሱም ይመግቡሃል።” አለው። እንዴት ያለ ድንቅ ነገር ነው። በክርስቶስ ያለን ምስጢራዊ ቦታ ምሳሌ ነው።

38 የዓለም የጉባኤው ምክር ቤት እና ዛሬ እየተካሄደ ያለው ሁሉ፡ “የተአምራት ዘመን አልፏል።” እያሉን ነው። የእግዚአብሔር ታላላቅ ኃይሎችም ከቤተ ክርስቲያናት ተወሰደዋል። ከእሁን በኋላ፡ ምንም ነገር የላቸውም። “የሚጮህ ናሰ እና የሚንጃጃ ጻናጽል።” መሰሏልና። እውነት መሆኑንም እናውቃለን። “የአምልኮ መልክ አላቸው፡ ኃይሉን ግን ክደውታልና።”

39 እንደ ዛሬው ጠዋት፡ ዳዊት ያደረገው ተመሳሳይ ነገር ነው። እርሱ ከበሬ ጋሪዎቹ ጋር፡ ከእግዚአብሔር ቃል ራቀ። ቃሉ ቀርቦ ሲሰጣቸው፡ አልፈለጉትምና፤ ስለዚህም፡ ከእርሱ ፈቀቅ ብለው ራቁ።

40 በኤልያስ ዘመን የነበሩ ሰዎችም ያደረጉት ይህ ነው። ከቃል ፈቀቅ ብለው ርቀዋል። ቃሉ ያላቸው ይመሰላቸው ነበር። ይሁን እንጂ አልነበራቸውም።

41 ስለዚህ አስተውሉ፡ እንግዲህ፡ እርሱ... የማያምኑትን ሊቀጣ በወደደ ጊዜ፡ ለአማኝ መንገድ አዘጋጀለት። ሁሌም የሚያደርገው ያው ነው። አለምን በውሃ ሊያጠፋ በወደደ ጊዜ፡ ለኖህ የማምለጫ መንገድን

አዘጋጅላት። ግብፅን ሊያሰጥም በወደደ ጊዜ፡ ለሕዝቡ የማምለጫ መንገድን በባሕር አደረገላቸው። እንዴት እግዚአብሔር መንገድ እንደሚያወጣ! መንገድ በሌለበትስ እንኳ፡ እርሱ ራሱ መንገድ ነው። እሱ መንገድ ነውና!

42 አሁንም እኛ ታሪክ ከሚያውቃቸው ጊዜዎች ውጪ የሆነ... ለየት ያለ ዘመን እየተጋፈጥን እንዳለን ተገንዝበናል። መፍራት ያለብን፡ የሚያብረቀርቅ የጦር አፈሙዝ ያለው፡ ጭንቅላት የተገጠመለት ሚሳይል አይደለም። ልንፈራቸው የሚገባን አብያተ ክርስቲያናትን ነው። ልንመለከተው የሚገባን የምንኖርበት ዘመን ነው።

43 አሁን አስተውሉ፡ እግዚአብሔር ግን ለኤልያስ የሚያመልጥበትን መንገድ አዘጋጅላት። አሁንም ለሚያምኑት ልጆቹ ከቁጣው እና ከሚመጣው ነገር፡ የሚያመልጡበትን መንገድ አዘጋጅቷል።

44 ምክንያቱ፡ እግዚአብሔር ሶዶሞን እና ጎሞራን እንዲሰጥሙ አድርጎ፡ በዚያ የነበሩትን ህዝብ ሁሉ ቀጥቶ፡ ቅፍርናሆምንም በባሕር መካከል አሰጥሞ፡ በዚያ የነበሩትን ሁሉ፡ እና ሶዶሞ እና ጎሞራን ኩንፍ፡ እኛ እነርሱ ያደረጉትን ስናደርግ ዝም ካለን ጻዲቅ ሊሆን አይችልም። እነርሱ ፍርድን በርግጥ እንደተቀበሉ እኛም ፍርድን በርግጥ እንቀበላለን። አሁን እናስተውል...

45 እነዚህ ነገሮች፡ በዚያ ዘመን የነበሩ ዘመናዊ አደራረጎች በበቀሉ ጊዜ፡ እግዚአብሔር በዚያ ዘመን ሰው አስነሣ፡ ወይም፡ እነዚያን ኃይላትን የሚዋጋ አንድ ሰውን አስነሣ፡ እነርሱ ግን አልሰሙትም። አብደዋል አሉት፡ አይምሮው የሳተ ሰው መሰላቸው፡ ተራ ወግ አጥባቂ፡ ከምድረ በዳ የወጣ ሞኝ፡ ቁጥቋጦ-ያሳበደው መሰላቸው። የጌታን ቃል፡ ግን፡ በሱ ዘንድ ነበረ።

46 ዛሬ ዛሬ “ቃሉ የሚናገረው እንዲህ ለማለት ፈልጎ አይደለም።” ይላሉ። “አሁ፡ ደግሞም፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ የታሪክ መጽሐፍ ነው።” እንደው ይህን አይታችኋል ብዬ አሰባለሁ፡ አሁን፡ ሲናገሩ፡ “ሄዋን አፕል አልበላችም፡ የበላችው ሺ...” ምን ነበረ? አሁን በላች የሚሉት... “አፕሪኮት ነው።” መሰለኝ። “አፕሪኮት ነበር።” ሌላው ደግሞ፡ በተጨማሪ፡ “ሙሴ ህዝቡን በቀይ ባህር አላወጣቸውም። በባህሩ በአንደኛው በኩል ማዶ ላይ፡ ብዛት ያለው ትልልቅ የሽንበቆ ዘለላ ሰለነበረ፡ በሽንበቆው ባህር ውስጥ አልፎ ሄደ።” ውሀው፡ ደብልዩ-ኤ-ቲ-ኢ-አር፡ በሁለቱ ጫፍ እንደ ግድግዳ እንዴት መቆም ቻለ፡ እንዴትስ፡ በደረቅ መሬት ተሻገሩ? አሁ፡ መቼም ከንቱነት ነው! ይሁን እንጂ፡ አያችሁ፡ በህዝቡ ላይ የእግዚአብሔርን ቁጣ ለማውረድ እንደዚያ ያለ ቀን ይፈለጋል። አዎን።

47 እንዲህ የሚባል ነገር የለም—ይላሉ... የቤተ ክርስቲያን ሰዎች ሳይቀር በተአምራቶች አያምኑም። “ተአምር አሳየኝ፡ ተአምር አሳየኝ!” “እኔ አንድ ሺህ ዶላር እሰጥሃለሁ።” ይላሉ። እንደው፡ አሰር ሺ ተአምራቶች በፊታቸው ቢደረግ እንኳን አያዩትም። ለምን፡ በፍጹም፡ ሊያዩት አይችሉምና።

“ይህ አይቻልም።” ብላችኋል። ሻሪ፡ የማይቻል፡ አይደለም።

48 አንድ ጊዜ ኤልያስ ወደ ዶታን ወረደ፤ የሶርያ ሠራዊትም የአገሪቱ ሰልጣን፡ የበላይ ጠባቂ፡ በዚያ እንደሚገኝ አውቀው—ልይዘት መጥተው፡ ከተማይቱን ከበቧት። ንጉሱም፡ ማን ነው ሲል... ከወጣቶቹ አንዱ የሶርያን ንጉስን፡

እንዲህ ብሎት ነበርና፡ “ለምን፡ ታውቃለህ፡ ቴሰቢታዊው፡ ነብይ ኤልያስ፡ እንተ በእልፍኝህ ሆነህ የምታወራው ምስጢር ለእስራኤል ንጉስ ስለሚናገር ነው።”

49 እርሱም “እንቅፋት የሆነብን ይህ ሰው! ሄዳችሁ ይህን ሰው ያዙ።” አላቸው። የሶርያ ስራዊት በሙሉ በደታን ዙርያ ስፈረ። ሁሉም ከበዋት ነበርና።

50 የ—የነብዩው ሎሌ፡ ጊያዝ፡ ማልዶ ነቃና፡ እንዲህ አለ፡ “እረ፡ አባቱ ሆይ፡ ስራዊቱ ሁሉ በዙርያችን ከሰናል። ሙሉ ለሙሉ ተከበረናል።”

51 እርሱም “እንዴ፡ ከእነርሱ ጋር ካሉት ከእኛ ጋር ያሉት ይበዛሉ።” አለው። እያችሁ?

ጊያዝ ግን ዙርያውን አይቶ፡ “እረ’ኔስ ምንም አልታየኝም።” አለ።

52 እርሱም አለ፡ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፡ የብላቴናውን አይኖች ክፈት።” ዓይኖቹም ተገለጡ፡ ተራራዎቹም ሁሉ በዙሪያው የተቀመጡ መላእክትና ስረገሎች፡ የማይታዩ ኃይሎች ሞልተው ነበር።

53 ኤልያስም ወደዚያ ሄደ፡ መጽሐፍ ቅዱስም እንደሚል፡ “የሁሉም አይኖች አሳወረ።” ወደ እነርሱም ወጣ፡ እርሱን ማየት አልቻሉም፡ ወጥቶም እንዲህ አላቸው፡- “ኤልያስን እየፈለገችሁ ነውን?”

“አዎን፡ እሱን እየፈለግን ነን።” አሉ።

54 “ኑ፡ እርሱ ያለበትን እኔ አሳያችኋለሁ።” አላቸው፡ ይዞ ስራዊቱ ወዳደባበት ስፍራ መራቸው፡ እነርሱም በቀጥታ ወጥተው ያዟቸው።

55 አሁን፡ መጽሀፍ ቅዱስ እንደሚል፡ “የሁሉም አይኖች አሳወረ ነው።” አለቀ። ጌታ አምላክ በሕዝቡ መካከል ወርዶ፡ በተስፋው ቃል የተናገራቸውን ነገሮች ምንም ቢያደርግም፡ ሰዎች ዛሬ መንፈሳዊ ዕውሮች ሆነዋልና፡ በምንም አያዩትም። መንፈሳዊ ዕውሮች ናቸው፡ እግዚአብሔርን አያውቁም፡ ታላቁን ኃይሉን አያውቁትም። አሁን፡ በኤልያስ ዘመን ያደርጉት እንደነበር፡ አሁንም እንደሚያደርጉት እናስተውላለን። እግዚአብሔር ዓይኖቻቸውን አሳውሯልና። ዛሬም፡ “ተአምር የሚባል የለም፡ እንደዚህ ያለ ነገር የለም፡ ይህ ሁሉ ሰሜት ነው።” ይላሉ።

56 ስለ ኤልያስ ተመሳሳይ ነገር ያወራሉ፡ ወደ ሰማይ ከተወሰደ በኋላ፡ ወጣቱ ኤልሳዕ የሱን ስፍራ ተካ፡ ራስ በረሀ፡ ወጣት ነበር፡ ልጆች ከኋላው እየረጡ፡ እንዲህ አሉት፡ “እንተ መላጣ፡ ለምን ከኤልያስ ጋር አልወጣህም?” አያችሁ፡ ይህ ሁሉ ነገር ከተፈጸመ በኋላ እንኳን፡ ህዝቡ፡ ከመጀመርያም ጀምሮ አላመነበትም። ይህ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው በእሳት ስረገላ ወደ ሰማያት ተወሰደ፡ ሕዝቡ ግን አሁንም አላመኑም። ህጻናት ልጆቻቸው ከዚህ ሰው ጀርባ እንዲረጡ አድርገው፡ እንዲህ አሉ፡ “እንተ መላጣ፡ ለምን ወደ ላይ አልወጣህም?” አያችሁ? ነቢዩም ልጆቹን ረገማቸው፡ እንዲት ድብ ከእነርሱ አርባ-ሁለቱ ልጆች ገደለቻቸው።

57 አሁንም አስተውሉ። ዛሬም፡ እንደ ድሮ፡ ለቃሉ የራሳቸውን ትርጓሜ አስቀምጠውበታል። እንግዲህ፡ እነርሱ እንዲህ ማድረጋቸው፡ የራሳቸው ጉዳይ ነው፡ ቶግሩ ግን እኛን ለማሳመን ይሞክራሉ። መጽሀፍ ቅዱስ ሲናገር፡- “የእግዚአብሔር ቃል በግል የሚተረጎም አይደለም።” እግዚአብሔር የራሱ ትርጓሜ ያደርጋል ይላል። እግዚአብሔር ቃሉን ያጸናል፡ ፍቺውም ያው ነው።

ደጋግሜ እንዳልኩት፡ በመጀመሪያ፡ “ብርሃን ይሁን አለ፡” ብርሃንም ሆነ። ያ መተርጎም አያስፈልገውም፡ ተፈጸመ። “ድንግል ትፀንሳለች አለ፡” ጸነሰች። “መንፈሴን አፈሳለሁ” አለ፡ አፈሰሰው። እርሱም፡ “በመጨረሻው ዘመን፣” አደርጋለሁ ያላቸው ነገሮች፡ እያደረጋቸው ነው! እግዚአብሔር የራሱን ትርጓሜ እየሠራ ነውና፡ ምንም ዓይነት ትርጓሜ አያስፈልገውም። ሞኝ ሰው ምንም ቢናገር፡ ቅንጣት ያህል እግዚአብሔርን አያሰቆምም።

58 ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ፡ ዛሬ ካለንበት ጋር የሚሰተካክል ምናልባትም የበለጠ፡ እርሱ የሚታገለው አለማመን ነበረ። ነገር ግን አላሰቆመውም፡ ግዳጁን እየፈፀመ እና እየተወጣ ይሄድ ነበር፡ እግዚአብሔርም ያደረጋቸውን ነገሮች ያረጋግጥላት ነበር። እርሱም ሲናገር፡- “ብቻየን አይደለሁም። እኔና አባቴ አንድ ነን፡ እርሱ በእኔ ውስጥ ይኖራል። ሥራን የምሠራው እኔ አይደለሁም፣ በእኔ የሚኖረው አብ ነው አንጂ። ሥራውንም ባላደርግ፡ አትመኑኝ፤ እኔ ሥራውን ባደርግ እናንተ ግን ባታምኑኝ፤ ሥራውን እመኑ።” አያችሁ? በሌላ አባባል፡ እነርሱን... “መጻሕፍትን ትመረምራላችሁ።” አላቸው፡ “ቅዱሳት መጻሕፍትን በመመርመር፡ የዘለአለም ህይወት የምታገኙ ይመስላችኋልና። ቅዱሳት መጻሕፍት፡ ግን፡ ስለ እኔ ይመስክራሉ።” አሜን! እንዴት ያለ ንግግር ነው! “እነርሱም፡ ማለት ቅዱሳት መጻሕፍት፡ ስለኔ ይነገሯቸዋል።” አለ ኢየሱስ።

59 እኛ ስለምንኖርበት ዘመን የሚነግሯችሁም ቅዱሳት መጻሕፍት ናቸው። ሲደረጉ ያያችኋቸው ነገሮች፡ እግዚአብሔር ራሱ በህዝቡ መካከል ሆኖ የሚያደርጋቸው ናቸው። ከእግዚአብሔር በቀር ሙታን ማስነሳት የሚችል የለም። አሁን የሚያደርጋቸውን ነገሮች ከእርሱ በቀር ማንም ማድረግ አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስም “እርሱ ትናንትና፣ ዛሬ፣ እስከ ለዘላለም ድረስ ያው ነው።” ይላልና።

60 አሁን የሕዝቡን ዘመናዊ አሰራር እናያለን፡ እና፡ “አሁ፡ ቀኖቹ አልፏል፡ ተአምር ብሎ ነገር የለም። ሰዎቹ ሁሉ ሰሜት ውስጥ ገብተው ነው።”

61 ያንን ነብዩው፡ ኤልያስ፡ በእነርሱ ላይ እና በሰነ መለኮት ምሁራኖቻቸው ላይ ድምጹን አውጥቶ እንዴት እንደሚገሰጸቸው ሰሙት። አስተውሉ፡ አስተውሉ፡ እርሱ ሲናገር እግዚአብሔር እንደተናገረ ነበረ። ኤልያስ እንደ እግዚአብሔር ተናገረ፡ “እኔ እስክጠራው ድረስ ጠል ከሰማይ አይወርድም።” አሜን! የሰ፡ ሰር።

62 ነቢዩ በእግዚአብሔር ፊት ረጅም ጊዜ ቆይቷል፡ በብሉይ ኪዳን ነቢያት፡ ወይም በማንኛውም ጊዜ፡ ቃል እስኪሆኑ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ሲኖሩ፡ መልእክቶቻቸው ራሱ ቃል ነው። ደግሞም፡ አትርሱ፡ እርሱ ሲናገር “የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡” ብሏልና። እናም እነዚያ ሰዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ መልእክቶች ሲቀበሉ፡ ከአስተሳሰባቸው ውጪ እስኪሆኑ ድረስ... ምናልባትም ከአስተሳሰባቸው ጋር የሚቃረን ሊሆን ይችላል፡ በትክክልም—አልተረዱትም ይሆናሉ። ነገር ግን “የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡” የሚል ቃል ይናገሩ ነበር።

63 “እኔ እስክጠራው ድረስ ምንም ዝናብ አይኖርም።” አሁ፡ እንዴት ያለ ንግግር ነው! በእግዚአብሔር ፊት ሰለቆየ ፍጹም በሆነ መልኩ ተረጋግጧል።

እንዲሁም፡ አዎጽ 3:7ን እንደሚደግፈው፡ አስታውሱ፡- “ጌታ እግዚአብሔር አስቀድሞ ለባርያዎቹ ለነቢያት ካልገለጠ በቀር ምንም አያደርግም።” አለም፡- “ምንም ዝናብ አይዘንብም!” እሱ ካላለ...

64 ሳቁበት፡ ያበደ መሰላቸው፡ “ወግ አጥባቂው!” ይሁን እንጂ፡ አያችሁ፡ ዝናብ እንደማይዘንብ **የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል** ነበረው። እግዚአብሔርም፡ ይህን ከማድረጉ በፊት፡ ለባሪያው ለኤልያስ፡ ገለጠው። እሱም የተረጋገጠ፡ ምስክር ያለው ነቢይ ነበር፤ ስለዚህ ህዝቡም ጎሳ ማግባት ነበረበት። ይሁን እንጂ፡ በዚያ ፈንታ፡ ሳቁበት፡ እንዲህም አሉ፡- “እር፡ ዝናብ’ማ በዝቶልናል! ግድቦቻችን ሞልተዋል። ወንዞችም ሞልተው ይፈሳሉ።”

65 መጽሐፍ ቅዱስም፡ “ለሦስት ዓመት ከሰድስት ወር ጤዛ እንኳን አልነበረም።” ይላል። ጅረቶች ሁሉ እና ውሃዎች በየቦታው ደርቀው ነበር። እግዚአብሔር በዚያ ሰው አልፎ ሰለተናገረ እንጂ፡ ከሰውዬው አልነበረም። “እኔ” የሆነው እርሱ ራሱ ነበር። ሁሌም እናውቀዋለንና። ስለዚህ ሰው...

66 በእግዚአብሔር ተቀብቶ፡ **የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል**፡ ከሚል እውነት ጋር፡ ከእግዚአብሔር የተላከ ሰው ሰናገኝ፡ መልእክቱ እና መልእክተኛው አንድ እና አንድ ናቸው። ምክንያቱ **የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል**፡ ቃል በቃል የወከለ ሰለሆነ፡ እሱ እና መልእክቱ አንድ ናቸው።

67 በሐይማኖት ተቋም መንፈሳዊ ስራ የሚሰራ፡ የሐይማኖት ተቋም ሰው፡ እሱ እና ቤተ ክርስቲያንቱ “አንድ” ናቸው። በአንድ የሐይማኖት ተቋም ያደገ፡ በሥነ መለኮት ሥር ያለ የሥነ መለኮት ምሁር፡ እሱና መልእክቱ አንድ ናቸው፤ በሰነ መለኮት ቤተክርስቲያን፡ የሰነ መለኮት ምሁር ነው። በትክክል።

68 ከዚያም ግን አንድ ሰው **የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል** ጋር ሲመጣ፡ እሱና መልእክቱ አንድ ናቸው። ስለዚህ ኤልያስ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል እያለ በመጣ ጊዜ፡ እሱና መልእክቱ አንድ ሆኑ። ልክ እንደ ኢየሱስ፡ እሱ ሲመጣ፡ ዮሃንስ 1 ላይ፡ ቃል እንደነበረ። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል እና የዘመኑ መልእክተኛ ሁል ጊዜ፡ አንድ አካል ናቸው። ትክክል ነው።

69 ኢየሱስ በትንቢት የተነገረ ቃል ነበር። “ድንግል ትጸንሳለች ይህ ወንድ ልጅ ትወልዳለች።” በማለት ነብያት ይሆናል ብለው የተናገሩት ነበረ። ድሮ በመጀመርያ፡ እግዚአብሔር፡ እንዲህ በማለት ነገራቸው፡- “የሴቲቱ ዘር የአባቡን ራስ ይቀጠቅጣል፡ እርሱም ስኮናዋን ይቀጠቅጣል።” እነዚህ ሁሉ ትንቢቶች ተሰጥተው ነበር። ዳዊትም እና፡ በዘመናት ሁሉ የነበሩት ነቢያት ሁሉ፡ ስለ እርሱ ተናግሯል። የተከሰተው ቃል እርሱ ነበር! ሃሌሉያ!

70 አሁን ምን መዳሰስ እንደፈለግኩ አያችሁ? ዛሬ ማለዳ ከአናንተ ጋር በግልጽ ተናገርኩት። የሕያው የእግዚአብሔር ሰልጣን፡ ሕያው በሆነች ቤተ ክርስቲያን፡ በሙሽራይቱ ዘንድ አይታያችሁምን? ድውያን ይፈወሳሉ፡ ሙታን ይነሣሉ፡ እንካሶች ይሄዳሉ፡ ዕውሮች ያያሉ፡ ወንጌል በኃይሉ ችሎት ይሰበካል፡ መልእክተኛው እና መልእክቱ አንድ ናቸውና። ቃሉ በቤተ ክርስቲያን ዘንድ፡ በሰውዬው ዘንድ ነው።

71 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ጋር በወጣ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል በኤልያስ ውስጥ ነበረ፡ እርሱም፡- “ዝናብ አይዘንብም” አለ። እግዚአብሔር በኤልያስ ነበረ እንጂ፡ ኤልያስ አልነበረም።

72 አንድ ጊዜ የክርስቲያን ሳይንስ እመቤት ያለችኝን፡ ብዙ ጊዜ ተናግሯል። ይህ ጉዳይ ብዙ ጊዜ ተናግሯል። “እቶ፤ ብራንሃም፡ ብዙ ጊዜ ሰለ ኢየሱስ ታካብዳለህ።” አለችኝ።

“መልስ መስጠት ያለብኝ ለዚያ ብቻ ነው ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ።” አልኳት።

አክላም “መለኮታዊ ልታደርገው ትሞክራለህ።” አለችኝ።

አዎን “መለኮት ነበር።” አልኳት።

73 “አሁ፡ እሱ መልካም ሰው ነበር፡ ነብይ ነበረ እንጂ፡ መለኮታዊ አልነበረም።” አለችኝ።

74 እኔም “እሺ፡ እንዳልነበረ የሚገልጽ አንድ ቃል አሳዩኝ።” አልኳት።

75 እሷም “በዮሃንስ ወንጌል ላይ፡ ወደ አልዓዛር መቃብር በወረደ ጊዜ ‘አነባ’ ይላል።” አለችኝ።

76 “እሺ፡” አልኳት። “አዎን፡ አነባ። ሰው እና መለኮት ሁለቱ ነበረ። እንደ ሰው፡ አለቀስ፡ ሙት ለማሰነሣት ግን አምላክ መሆን ነበረበት።” በትክክል። “እንደ ሰው፡ ተርቦ ነበር፡ በአምስት አሳ እና በሁለት እንጀራ፡ አምስት ሺ የመገባ አምላክ ግን ነበር።” አልኳት። ልክ ነው። “በጀልባ ጀርባ ላይ፡ እንደ ሰው ተኝቷል፡ በውስጡ ግን ውኃውን ጸጥ የሚያደርግ እግዚአብሔር ነበረ።” ለምን? እሱና መልእክቱ አንድ ናቸው።

77 “እኔና አባቴ አንድ ነን። አባቴ በእኔ ይኖራል።” ብሏል። የመለኮት ሙላት በአካል እርሱ ነበር።

78 በቀደም **ሰባቱን የቤተክርስቲያን ዘመናት** ሳስተዋውቅ፡ በጣም የሚያሰደንቅ የነበረ ይመስለኛል። ለመጀመር ያክል፡ ከእነዚያ... በራሱ ላይ ከነበረ ከነጭ ነገር ጋር—ኢየሱስ ነው ለማለት ተቸግሮ ነበር። “ጸጉሩም እንደ ባዘቶ ነጭ ነበረ።” ይላል። ስለዚህ የሰላሣ-ሦስት ዓመት ወጣት ሲሆን እንዴት እንደበረዶ የነጣ ጸጉር ሊኖረው ቻለ አልገባኝም።

79 ውድ ጓደኛዬ፡ የጳውሎስ ስነ መለኮት ምሁር፣ ጥሩ ጓደኛ ጋር ደወልኩለት። እና፡ ጆክ ሞር ነው። ብልህ እና፡ አስተዋይ ሰው ነው። እሱም “ወንድም ብራንሃም፡ ይህ ኮ ኢየሱስ ከከበረ በኋላ ነው። ከከበረ በኋላ እርሱ እንዲህ ይመስላል።” አለኝ። አይ፡ ይህን ማመን አልችልም። አይደለም።

“እሺ፡ ወንድም ሞር፡ አመሰግናለሁ።” አ—አ—አልኩት።

80 ክፍል ውስጥ ገብቼ ከእግዚአብሔር ጋር መናገር ጀመርኩ። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ፡ ማጣቀሻውን ከፈትኩትና እንዲህ ይላል፡ “ጸጉሩም ነጭ ወደሆነው በዘመናት ወደ ሽመገለው መጣ ይላል።” “ጌታ ሆይ፡ ምን ማለት እንዳለብኝ አ—አ—አላውቅም፡ ደግሞም እኔ ሐላፊነት አለብኝ።” አልኩት። እንግዲህ አስታውሱ፡ ይህ ማለት፡ ገና... ሰባቱ ማሕተሞች ሳይከፈቱ፡ ከአንድ

እመት ወይም ከዚያ በላይ፡ በፊት ነው። “ጌታ ሆይ፡ ይህ ምንድነው?” ብዬ እየጸልይኩ ነበር፤

81 እኔም እየሁ፡ እነሆ በፊቱ ቆሞ እየሁት፡ የቆመውም ሰው ዳኛ ነበር፡ በራሱም ላይ ነጭ ዊግ ነበር። የጥንት ዳኞች ሉአላዊ ሥልጣን እናዳላቸው ለማሳየት ነጭ ዊግ ያጠልቁ ነበር።

82 ከዚያም ኢየሱስን ከነጩ ዊግ ጋር ባየሁት ጊዜ፡ ሉአላዊ ባለሰልጣን መሆኑን የምናውቀውን እውነት ብቻ፡ የሚያረጋግጥ ነው አልኩኝ። እግዚአብሔርም በደብረዘይት ተራራ ላይ ተመሳሳይ ነገር መሠከረ፡ እንዲህም አለ፡ “ሉአላዊው ባለሰልጣን፡ የምወደው ልጄ ይህ ነው፡ እርሱን ስሙት!”

83 ከዚያም በሰባቱ ማኅተሞች መጀመሪያ ላይ፡ እነዚያ ሰባት መላእክት በዚያ ፒራሚድ ሲወርዱ፡ እዚያ ቆሞ ወደዚህ ተመልሼ በሰባቱ ማኅተሞች ላይ እንደናገር፡ እርሱም ከእኔ ጋር እንደሚሆን፡ ጠፍተው የነበሩ ነገሮች፡ ምን እና ምን እንደነበሩና፡ አሳይሃለሁ አለኝ። ሁልጊዜ በመጽሐፉ ጀርባ ላይ የታተመ በመጽሐፉ ውስጥ ያልተጻፈ ነገር ይሆናል ብዬ አሰብ ነበር፡ በአንጻሩ ግን እርሱ እንደዚያ እንደሚይደርግ የታወቀ ሆነ። በመጽሐፉ ውስጥ የተጻፈ ነገር አይደለም... ይልቅ ግን በመጽሐፍ ውስጥ የተደበቀ ነገር ነው። “ከዚህ ላይ አንዲት ቃል የሚቀንስ ወይም በእርሱ ላይ አንዲት ቃል የሚጨምር ሁሉ...” ስለዚህ በእነዚህ ሰባት የቤተ ክርስቲያን ዘመናት በመጽሐፍ ውስጥ የነበረው ምስጢር ነው። ስለ ውሃ ጥምቀት እና—ለረጅም ጊዜ ሲሳለቁባቸው ስለ ነበሩት፡ ስለ ሌሎች ነገሮች እያንዳንዳቸው አንድ በአንድ ምስጢር ያፈልቃሉ።

84 ከዚያም ከፍ እያለ ሲወጣ፡ ከካሊፎርኒያ ጀምረው፡ እስከ ሜክሲኮ፡ በቱሰን፡ በየሰፍራው የተተከሉ መቆጣጠሪያ ጣብያዎች፡ በሁሉም ቦታ፡ ፎቶውን ሲያነሱ ነበር። ምስጢራዊ እይታ ነበር። ከዚያም ወደላይ ሲወጣ፡ ወንድም ፍሬድ ሶትማን፡ ማዶ ላይ ከኋላ ቁጭ ብሎ ነበር። እኔ እና ወንድም ጄን ኖርማን በዚያ ቆመን ነበር። ፎቶውን እንስተውታል፡ አሁንም ስለ እሱ ምንም አያውቁም። ከተወሰነ ጊዜ በፊት፡ ሰው ሁሉ እንዲህ ይላል ነበር፡ “ይሄኛው እንዲያ ይመስላል፡ እነዚያም የመላእክት ክንፎች፡ እንዴት እንደታጠቁ። እዚያ ጋ ተመልከተው።”

85 አንድ ቀን ግን፡ ወደ ቀኝ በኩል ዞር፡ በታየ ጊዜ፡ ሆፍማን እንደሳለው የኢየሱስ ክርስቶስ ምስል እነሆ ታየ። እርሱ ሉአላዊ ባለሰልጣን መሆኑን የሚያሳይ፡ ነጭ ዊግ ራሱ ላይ አድርጎ፡ ፊቱ ወደ መሬት አዙር ቆሞ ነበር። ሰማያት ተናገሩ፡ መጽሀፍ ቅዱስ ተናገረ፡ መልእክቱም ተናገረ፡ ሁሉም በአንድነት። ነጭ ዊግ ያጠለቀ፡ ሉአላዊ ባለሰልጣን፡ ከሰር ያለው ጥቁር ጸሎትን አይታችሁታል። ብዙዎቻችሁ ሰዕሉን አይታችኋልና። እዚያ ማዶ ላይ ስቅለነዋል። በጎኑ በኩል፡ ወደ ቀኝ አዙራችሁ፡ ተመልከቱት። ልክ ነው። ፎቶ ግራፍ ተነስቶ ቢሆን ኖሮ፡ በትክክል እሱን የሚመስለው ይህ ነው። እነሱ ከተሳሳተ አቅጣጫ እየተመለከቱት ነው። በትክክለኛው አቅጣጫ ሆናችሁ ማየት አለባችሁ። ትክክለኛው አቅጣጫ መግለጥ የሚችል ግን ጌታ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ወደ ቀኛችሁ በኩል አዙራችሁ ተመልከቱት። እሱ ይሄው ነው። በዚያ፡ እንደተነሳው ፍጹም ምስል።

86 እኔ እሱን የመጀመርያ ቀኔ ሳየው፡ የሆኖማን... ራስ ይመሰላል። ከዚያ በፊት ሰዕሉን አይቼው አላውቅም ነበር። ከዓመታት በኋላ፡ በወንድም ሰንደይስ ተበርናክል፡ እየሁት። ቤቴ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እነዚህ ሰዕሎች የሌለበት ሆኖ አያውቅም።

87 ከዚያ፡ አሁን የትምህርት ቤት ክፍሎች በታነጹበት አካባቢ፡ ህጻን ልጅ በነበርኩ ጊዜ፡ በራእይ እየሁት ያልኩት ያው አምላክ ልክ በሰማይ ላይ ያየሁትም፡ እሱን ይመሰላል። አሁን ደግሞ፡ ከሠላሳ-ሦስት አመታት በኋላ፡ እነሆ ሰማያት ተናገሩ፡ ይህ እውነት ነው። መልኩ ያ ነው፡ የሆነ ሰው የሚያሰበው ምስጢራዊ እና ሐሳባዊ ምስል የለውም።

88 ለምሳሌ በቫቲካን፡ ክርስቶስን የሳሉበት ሰ—ሰ—ሰዕል አላቸው፡ ትንሽ የጠጉር ቀለበት ወይም ርዝመቱ ግማሽ ኢንች ያህል፡ በአገጩ ዙሪያ ነጭ የጠም ቀለበት ያለበት፡ በላይኛው የአፋ ዙሪያ ላይ እንደዚህ ጣል ያለበት፡ ክርስቶስን ነው ብለው ይጠሩታል።

89 ይህ በአንድ ወቅት በአንድ ጥንታዊ ካቴድራል ውስጥ የአዳም እና የሄዋን ምስል ይህ ነው በማለት፡ አንድ ግሪካዊ አርቲስት፡ አውራጆች አስመሰሎ የሳላቸውን ሰዕል ያስታውሰኛል። ሥጋዊ አእምሮ ስለ መንፈሳዊ ነገሮችን ያለው ግንዛቤ ይህ ነው። አዳም እስከ ዛሬ ከኖሩት ሰዎች ሁሉ እጅግ በጣም ቆንጆ ሰው ነበር፤ ሔዋንም በሁሉም መመዘኛ ፍጹም ሴት ነበረች ብዬ አሰባለሁ።

90 ሥጋዊ አእምሮዎች ግን የነገሮች ሐሳብ የራሳቸው ግንዛቤ ያስቀምጣሉ፤ ከዚያም እግዚአብሔር ነገሩን በገዛ ኃይሉ አውርዶ ግልጽ ያደርገዋል። በእክዓብ ዘመን የነበረው ነገርም ይኸው ነው።

91 እንግዲህ፡ የዘመኑ መልእክት እና የእግዚአብሔር ቃል፡ ወይም፡ መልእክተኛው፡ መልእክቱ—መልእክቱ፡ እና ቃሉ፡ አንድ ስለነበሩ፡ ኤልያስ ይህን ሊል እንደቻለ ተረድተናል። ነቢዩ፡ ቃል፡ መልእክቱ፤ መልእክተኛው፡ መልእክቱ፡ እና መልእክቱ፡ ያው ነበሩ። ኢየሱስም “ሰለ እኔ የተጻፈውን ካላደረግሁ፡ አትመኑኝ።” አለ። መልካም ነገር ነው። ማንኛውም ሰው እና መልእክቱ አንድ ነው።

92 ዛሬ የእግዚአብሔርን ሥራ በመሥራት የማያምኑት ለዚህ ነው፡ ምክንያቱ የእግዚአብሔርን መልእክት አልተቀበሉትም። መልእክቱን አላመኑበትም።

93 የምንኖርባትን የእግዚአብሔርን ሰዓት ላመኑት ግን፡ እነዚህ ነገሮች የተደበቁ ምግቦች ናቸው። እስቲ አሰቡት፡ እግዚአብሔር እየተመለከቱት እንደማያዩት አድርጎ ደብቆታልና አያዩትም። ኤልያስም የሶርያን ጦር በተመሳሳይ መንገድ አሳወረ። እግዚአብሔርም የልጅ ወይም የአማኝ ትክክለኛው እንጀራ እንዲያዩ የማያምኑትን በተመሳሳይ መንገድ አሳወራቸው።

94 መርከብ በመሰራቱ፡ “ወግ አጥባቂ፡” ብለው የጠሩት ናህ። ዓይኖቹ ዓይኖቹ ለእግዚአብሔር ቃልና ለተሰፋው ቃል ተከፍተው ነበር። ወግ አጥባቂነት ብለው የጠሩት ነገር፡ ኖሳንና ቤተሰቡን አዳነ። እያችሁ፡ ያው ተመሳሳይ ነገር ነው። ሰዎች የሚሳለቁበት ነገር፡ እኛ የምንጸልየው ለሱ ነው። ሰዎች “አብደት” የሚሉት፤ እኛ “ክብር!” እንለዋለን። ዓለም “ክብር” ብሎ የሚጠራው ነገር፡ በእግዚአብሔር ዘንድ “ሞኝነት” ነው። ለዓለም “ሞኝነት” በእግዚአብሔር ዘንድ “ክብር

ነው!” በእውነት እና በሰህተት መካከል ያለው ንፅፅር ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትም፣ ዛሬም፣ እስከ ለዘላለምም ያው ነው።

95 አስታውሱ፡ በእግዚአብሔር እቅድ፡ በእግዚአብሔር ጥሪ፡ እና በእግዚአብሔር ቃል ወደ ሚስጥራዊው ቦታው ሄደ። በእግዚአብሔር አስቀድሞ ማወቅ እቅድ፡ እንደ እግዚአብሔር ቃል፡ በህይወቱ በነበረው ጥሪ ምክንያት፡ ኤልያስ ወደ ሚስጥራዊ ቦታው ገባ። እኛም የምንገባው በዚህ መንገድ ካልሆነ፡ እንዴት መግባት እንደምንችል አላውቅም።

96 አስተውሉ፡ ድርቁ ከመጀመሩ በፊት፡ ኤልያስ ለመኖር ወደ ሚስጥራዊው ስፍራ ሄደ። ፍርድ በምድር ላይ መምታት ከመጀመሩ በፊት፡ ቤተክርስቲያን አስቀድሞ ተጠርታ፡ ሙሽራዋ ቀድሞውኑ ተመርጣ፡ በፍርድ ከመምታቱ በፊት እየተጠባበቀች ትገኛለች። የእግዚአብሔርን ምግብ እየበላች፡ በእግዚአብሔር በረከቶች እየተደሰተች፡ በመጠባበቅ ላይ ናት። ጤነኛ አእምሮው ያለው ሰው እንዲያው ወደ ፍርድ ሰዓት አፋፍ፡ በቀጥታ እንደተነዳን ያውቃል።

97 እዩ! ወንድም ባንክሰ፡ እና በዚያች ማለዳ በተራራው ላይ ቆማችሁ የነበራችሁ፡ ዛሬ እዚህ የተገኛችሁ ሰዎች።

98 ጌታ ቢፈቅድ፡ በሚቀጥለው እሁድ ጠዋት፡ ስለዚያ ተራራ መናገር እፈልጋለሁ። በዚህ ምሽት ከመናገር ልቆጥበው የማልችለው ተጨማሪ ነገር፡ ታላቅ መገለጥ አግኝቻለሁ። ይሁን እንጂ... እያችሁ? እና ደግሞ ያለማቋረጥ፡ በተደጋጋሚ፡ እንድንገር ሌላውን በማስከተል የተከሰተ ነገር ነው። እያችሁ? **የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል** ስለሆነ፡ መፈጸሙ በፍጹም አይቀርም።

99 እዚህ ያላችሁ ሁላችሁ፡ በቴፕ የምታዳምጡ ሺህ ጊዜ ሺህ የሆናችሁ፡ ቆሜ ስናገር እንዲህ ስል ሰምታችኋል፡- **“የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ እንዲህ እና እንዲያ ይሆናል።”** ጋዜጦች እና መጽሔቶች እንኳን እንደዛው እውነት መሆኑን አውጀዋልና። ምን ማለት እንደሆነ አያውቁትም፡ ይሁን እንጂ አይተውታል። ምን እንደሆነ አያውቁትም እንጂ፡ አይተውታል፡ ቃሉንም በትክክል እውነተኛ አድርጎታል።

100 በዚያ ቀን የእግዚአብሔር መልእክ በወረደ ጊዜ፡ እኛ ሁላችን በዚህ በወንዙ ዳር ቆመን ነበርን፡ የዛሬ ሠላሳ-ሦስት ዓመታት፡ በፊት፡ በ1933 ነበር፡ ወርዶም ያደረጋቸውን ነገሮች ሁሉ ተናገረ። ከወጣሁ በኋላ፡ በዳርቻው ላይ ቆመው የነበሩ ሰዎች፡ “ቢሊ፡ ይህ ምን ማለት ነው?” ይሉኝ ነበር፤

101 “ስለ እናንተ እንጂ፡ ስለ’ኔ አይደለም። እኔ አምኛለሁና፡ እናንተ ግን አላመናችሁም።” አልኳቸው። እና መንገዴን ቀጠልኩ።

102 ከዚያም ፓስተሩ፡ እንዲህ አለኝ፡- “ማለት አንተ የሰባተኛ ክፍል ትምህርት ይዘህ፡ ለገዢዎች እና ለባለ ሥልጣናት እንዲሁም ለገገሥታት እና ለሌሎች ልትጸልይ ወደ ዓለም ሁሉ ልትሄድ? ጁረ፡ ባክህ።” እንደው፡ “እርሳው አለኝ!”

103 አልረሳውም፡ በልቤ ላይ ተቀርጾ ቀርቷል። አሁን እዚህ፡ ከሠላሳ-ሦስት ዓመታት በኋላ፡ አደርገዋለሁ ብሎ የተናገራቸው ነገሮች ሁሉ እሱ እንደተናገራቸው በትክክል ተፈጽሟል። አምላክ ነውና አይሰናከልምና። ቃሉን ሁሉ ይጠብቃል። በፍጹም... ተጠርጥሮ አያውቅም።

104 አሁን፡ አስተውሎ፡ በእግዚአብሔር እቅድ (በቅድመ-ማወቅ፡) በእግዚአብሔር ጥሪ፡ እና በእግዚአብሔር ቃል፡ ድርቅ ሳይጀምር እሱ ገባ።

አሁንም፡ ፍርድ መምታት ለመጀመር እንደተዘጋጀ አውቀናል።

105 በዚያ ቀን ኮረብታው ላይ ሆነን፡ ወንድም ባንክስ ዉድ እዚህ ቆሞ፡ ወደ ኮረብታው ላይ እየወጣን ነበር። ምናልባት በሚቀጥሉት አስር፣ አስራ አምስት ደቂቃዎች ውስጥ ለሚካሄደው ለዚህ የፀሎት መስመር እምነታችሁ እንዲበረታ፡ እንደገና እጠቅሳለሁ። ወንድም ባንክስን ቀድሜ ፊት ፊቱ እየሄድኩ ነበር። ይመስለኛል... እህት ሩቢን ታማ ትቷት እንደወጣ አስታውሳለሁ። እና ከኋላዬ እየመጣ፡ ፊቱን ሳየው፡ ቀልቷል። ወደ ኋላ ተመለከትኩ። ኮረብታው ለመውጣት ትንሽ ሊከብደው ይችላል ብዬ ሰላሰብኩ። ፍጥነቴን ቀነሰኩ። በዚያ የእግዚአብሔር መላእክት እንዲህ በተከሰቱባቸው፡ በምድረ በዳዎች፡ በእነዚያ ኮረብቶች መካከል። ከጥቂት ወራት በፊት በተከሰቱባቸው በዚያ ሰፍራ፡ ፊታችን ወደዚያ እቅጣጫ አድርገን እየተጓዝን ነበርን።

106 በተራራው ራስ ላይ በወጣሁ ጊዜ፡ የእግዚአብሔር መንፈስ... ዞር ሰል፡ ከተራራው አናት ላይ እየሁ፡ እንዲህ አለኝ፡- “ያንን ዓለቱን አንሳና፡ ‘የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ በሚቀጥሉ ጥቂት ሰዓታት የእግዚአብሔር ክብር ታያለህ።’ በለው አለኝ።”

107 ድንጋዩን አንሰቼ፡ እንዲህ አልኩት፡- “ወንድም ባንክስ፡ ለምን እንደሆነ አላውቅም።” ወደ አየር ወደ ላይ ወረውርኩትና፡ እንዲህ አልኩት፡- “የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ የእግዚአብሔርን ክብር ታያለህ።”

“ሩቢን ማለትህ ነው?” አለኝ፤

108 እኔም አልኩት፡- “እይ፡ ከባንክስ ወይም ከሩቢን፡ ከማናችሁም ጋር፡ የሚገናኝ ነገር አይመስለኝም። በቃ አባባል ሆኖ እንደሚመስለኝ፡ ‘የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ የሆነ ነገር ይፈጸማል ነው።’”

109 እና በማግለቱ ጠዋት እዚያ ቆመን፡ ከወንዶቹ ብዙዎቹ፡ አሁን ምን ያህሎቹ እዚህ እንዳሉ አላውቅም። በዚያ አሥራ ሁለት ወይም አሥራ አራት፡ አሥራ አምስት ሆነን ተቀምጠን ነበር። ድንገት፡ አንድ አገልጋይ ወደ እኔ ቀረበና እንዲህ አለኝ፡ “ወንድም ብራንሃም።” “ሰሜ እከሌ-እና-እከሌ።” እባላለሁ አለኝ። “ካሊፎርኒያ ውስጥ ስፖንሰር ካደረጉህ ሰዎች እንዲ ነበርኩ።” አለኝ።

110 እኔም፡ “ሰለ አወቅኩህ ደስ ብሎኛል፡ ጌታዬ።” ዳግላሰ ማክሂዩሰ። “እኔም...” አለ፤ “ሰለተዋወቅኩህ ደስ ብሎኛል።” አልኩት። እጅ ተጨባበጥን።

111 አለኝም፡- “እንግዲህ፡ አሁን፡ የምጠይቅህ ጥያቄ አለኝ።” አለኝ... ባለአደራው፡ ሮይ ሮበርሰን፣ ወንድም ዉድ፣ ቴሪ እና ቢሊ፣ ኦህ፡ እነ፡ ወንድም ማክ አናሊ፡ ሌሎች እነማን ነበሩ አላስታውሰም ቆመን ነበር። እና... አለ፡- “ልጠይቅህ እፈልጋለሁ።” “ጌታ በእንዲህ እይነት ሁኔታ ራእዮችን ሰጥቶህ ያውቃልን?” አለኝ፤

112 እኔም “አምን፡ ወንድሜ፡ እኔ ግን ከሱ ለመራቅ፣ ለማረፍ ወደዚህ መጣሁ።” አልኩት።

እና እንዲህ ዘር ብዬ ተመለከትኩና፡ ገዢ ያለ ደክተር ጠጋ ብሎ እያየው፡ እንዲህ ሲለው አየሁት፡ “ሬቨረንድ፡ ማክሂዩስ፡ ይህ በእይነህ ውስጥ ያለው አለርጂ በቅርቡ ዓይነህን ያሳጣሃል። ለሁለት ዓመታት ያህል ሕክምና ሰጥቼሃለሁ፡ ምንም ማድረግ አልቻልኩም።”

ወደ ሱዳን ዘወር አልኩና፡ “ይህ ጥያቄ እኔን የጠየቅበት ምክንያት፡ በቀደም ለት፡ ‘እይነህ ውስጥ አለርጂ አለ፡’ ብሎ ደክተርህ ስለተናገረህ ነው።” አልኩት። ከቀኑ አምስት ሰዓት፡ ገደማ ነበርና፡ አይኑ ላይ መነጽር አድርጎ ነበረ። አልኩትም፡- “ያንን ያላደረግክበት ምክንያት፡ በዓይነህ ምክንያት፡ ጸሀይ ስለሆነብህ ነው። ሰውዬው ‘እይነህን ታጣለህ’ ብሎሃል አልኩትና።”

“እውነት ነው።” እያለኝ፡ ማልቀስ ጀመረ።

113 እንደገናም ለመሄድ ዘር አልኩና፡ አካፋን በእጄ ይዜ ነበር። አየሁም፤ እነሆ አይኖቼ ደምቀው፡ ቆሞ ሲያየኝ አየሁት። “እይነህን አታጣም፡ **ይልሃል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፡**” አልኩት። ባለፈው የበልግ ወቅት አብሪው እያደገኩ ነበርና፤ ከእኔ እና ከህዝቡ በበለጠ ከማንም የተሻለ ማየት ይችላል። በጭራሽ...

114 እንዲት አርጊት ሴት እስቶኪንጋቸውን አውርደው ወደ ቀሚሳቸው ጎን ከፍ ሲያደርጉ አየሁ። እንዲህ ብለው ተናገሩ፡- “ልጄ፡ ወንድም ብራንሃምን ካገኘኸው፡ ለእግራ እንዲጸልይልኝ ንገረው።” ጠጋ ብዬ አየሁ፡ እነሆም... ዕጢ የመሰሉ ነገሮች በእግራቸው ላይ ተንጠልጥለው ነበረ።

115 እኔም፡- “እናትህ ጸጉረ-ሽቦታም እመቤት ናቸው። አየሁ፡ ‘ልጄ፡’ ከመምጣትህ በፊት፡ እኔን ካገኘኸኝ፡ ስለ እግሯ እንደጸልይላት ጠይቅልኝ ብላሃለኝ። በእግሯ ሁሉ፡ እንደ ተንጠለጠሉ የሚመስሉ፡ ትንንሽ ዕጢዎች አለባት።” አልኩትና ራሱን ሊሰት ትንሽ ነበር የቀረው።

“ይህ እውነት ነው።” አለ።

“እንዳትጨነቅ ንገራት፡ ደህና ይሆናል በላት።” አልኩት።

116 ጉዞዬን ቀጠልኩ። የእግዚአብሔር ድምፅም፡ እንዲህ ሲል ሰማሁ፡ “በፍጥነት፡ ከዚህ አካባቢ ራቅ።”

ሮይ ሮበርሰን እዚያ ቆሞ ነበርና፡ የጦር አርበኛ መሆኑን ስለማውቀው፡ እጄን ትከሻው ላይ አድርጌ፡- “ወንድም ሮይ፡ በተቻለህ ፍጥነት፡ ተደብቅ!” አልኩት፤

“ምን ተፈጠረ?” አለኝ፤

“ራቅ እና አምልጥ! ተደብቅ!” አልኩት።

117 ገና ጉዞ መጀመሪያ ነበርና፡ አካፋየን ወደታች አድርጌ፡ ኮፍያዬን አውርጄ፡ ዘር አልኩ። እነሆም የእግዚአብሔር ክብር፡ በዐውሎ ነፋስ ውስጥ የተራራውን ጎን እንዲህ ሰንጥቆ መፍሰስ ጀመረ፡ ቦታውን እንዲህ አናውጦ አንቀጠቀጠውና፡ የቀጥቋጠዎቹ እናት ቆራርጦ፡ ከጭንቅላቴ ሦስት ወይም አራት፡ አምስት ፊት በላይ ነበረ። እንደማንቆርቆርያ ወደ ላይ ተመልሶ ሄደና፡ እንደገና ተናወጠ። እነሆም፡ ሦስት ጊዜ፡ መጣ።

118 በሥስተኛው ጊዜ፡ ከሄደ በኋላ፡ ወንድም ባንክሰ መጣና፡ “የነገርከኝ ነገር ይህ ነውን?” አለኝ፤

“እዎን።” አልኩት።

“ምንድነው?” አለኝ፤

119 እኔም፦ “እግዚአብሔር በዐውሎ ነፋስ ውስጥ ታየን።” ለሰዎች እንድናገር ይፈልግ እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ አላውቅም አልኩት።

120 ሄጄም ትንሽ ጸለይሁ። ከዚያም ልነግራቸው እንደምችል ነገረኝ። “ምእራባዊ ጠረፍን በፍርድ እየመታ ነው።” ብዬ ተናገርሁ። ዛሬ ተመልከቷት! ነገሩ ከተፈጸመ ከጥቂት ሰዓታት በኋላ የሆነውን ተመልከቱ። አላሰካ ሰመጠኝ። አሁን ነገሩ ሁሉ እየሰመጠ ነው። ምሕረት ተወግዷል። ወደ ፍርድ እየገባን ነው።

121 እኛ ግን እግዚአብሔር ይመሰገን። በመጨረሻው ዘመን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በገዛ ህዝቡ መካከል እራሱን እያሳየ በመገለጡ ከሚገኝ ምሕረት እና ቸርነት፡ የተደበቀ ምግብ መንፈሳዊ ምግብ አግኝተናል። እሜን! ድርቅ ከመምጣቱ በፊት ኤልያስ ገባ። ተደበቁ። ፍርዱ ከመምጣቱ በፊት ስለገባን እግዚአብሔር ይመሰገን። የመውጣት እና የመግባት ጊዜ አሁን ነው። ከተቋማት ወጥተን ወደ ክርስቶስ የምንገባበት ጊዜ ይህ ነው። ይህ ጊዜ እውነተኛ ለሆኑ አማኞች- ወጥተው ወደዚህ የሚገቡበት-ጊዜ ነው።

122 ስለዚህ እርሱ ተጠርቶ፡ በዚያ ቆየ። አስታውሱ፡ እግዚአብሔር እስኪጠራው ድረስ ጀረቱን ትቶ አልሄደም።

123 ድርቁም ካለፈ በኋላ፡ ከዚያ፡ ወደ እንዲት መበለት ቤት ጠራው። አስተውሉ፡ ወደዚች መበለት ጠራው። ይህችም መበለት ራሷን ከማያምኑት ጋር አላስቆጠረችም። በድርቅ ጊዜ የአውራውን ምልክት አልተቀበለችም። ስለዚህ እርሷን ጠራ... ይህችን መበለት እንዲደግፍ ኤልያስን ጠራው። እንዲት ትንሽ እንጎቻ ብቻ ቀርታቸዋለች። ትንሽ ቁራሽ እንጀራ ይዛ ነበር። ኤልያስም፡ “እስቀድመሽ፡ ለእኔ ሰጪኝ። **የሰራዊት ጌታ እግዜብሔር እንዲህ ይላል**፡ በምድር ላይ ጌታ እግዚአብሔር ዝናብ እስከሚሰጥበት ቀን ድረስ፡ እህሉ ከማድጋ እይጨረሰም፡ ዘይቱም ከማሰሮው እይጎድልም።” እግዚአብሔርን ማስቀደም፡ ቃሉን ማስቀደም!

124 አስተውሉ፡ ማድጋው ውስጥ ዲቂት አልጎደለም። እህል በፈለገች ቁጥር፡ ማድጋው ውስጥ እህል ነበራት። ዘይትን ፍለጋ በሄደች ቁጥር፡ ከማሰሮ ውስጥ አልጎደለም። ለምን? እህሉ ክርስቶስ በእህል-ቁርባን ላይ ይወክላል። እያንዳንዱን በደንብ ለመሰለቅ፡ ወፍጮው ዘወትር የተዘጋጀ መሆን አለበት። የዚህ ምግብ መፍጫ ሁሉ አንድ አይነት ነው። ይህም እሱ ትናንትና፡ እና ዛሬ፡ እስከ ዘለአለም ድረስ ያው እንደሆነ ያሳያል። ቃሉን ያጸና ዘንድ፡ ከመልእክቱ በኋላ የሚከተል የሕይወት እንጀራ፡ የሆነው ቃል ነበር።

125 ዛሬም እንዲሁ ነው። ወዳጆች። ዛሬም እንዲሁ ነው። ልጆቹ የሚበሉት የሕይወት እንጀራ፡ በድርቅ ጊዜ እነርሱን ለማቆየት፡ የእግዚአብሔርን መልእክት ይከተላል። ዛሬ በፊታችን ቢቆምስ? አሁን በፊታችን ቢቆምስ? በዚህ ምድር ላይ በሥጋ በነበረበት ጊዜ እንዳደረገው ሁሉ ተመሳሳይ ነገር በሰራና ባደረገ ነበር። ሙሽሪት የባል እካል ናት፡ ቤተክርስቲያን እንደ ክርስቶስ ያው ነች። “እኔ የማደርገውን ሥራ እናገተ ደግሞ ታደርጋለችሁ።” እርሱ ያደረጋቸውን ሰራዎች እኛ ደግሞ መሰራት እንደምንችል ነግሮናል። ሰራውን የሚሰራው ግን ቃሉ ነው።

126 በዚያ ቀን ቃሉ በኤልያስ ዘንድ እንደነበረ፡ ወደ እኛ ከመጣ በእኛ ውስጥም ከገባ፡ ያደረገውን ተመሳሳይ ነገር ያደርጋል፡ ከዓለም የተሰወረው የእግዚአብሔር ምስጢራዊ ነገሮች ይመጣል። ኦ! አሁንም፡ መልእክቱንና መልእክተኛውን እንድ ያደርጋቸዋል። መንፈሳዊው ምግቡ ዝግጁ ሆኗል፡ አሁን ወቅቱ ነው። ወደ ክርስቶስ ለመምጣት እና ወደ ተስፋ ቃሉ ለመግባት ከተዘጋጃችሁ፡ በዘመኑ ካለው አለማመን ሁሉ ለመራቅ ፈቃደኞች ከሆናችሁ፡ እያንዳንዳችሁ ከፈለጋችሁ፡ ይህን ምግብ መመገብ ትችላላችሁ።

በሚልክያስ 4፣ ሉቃስ 17:30፣ እንዲሁም በቅዱስ ዮሐንስ 14:12፣ እና ሌሎች ቅዱሳት መጻሕፍት፡ በኢዩኤል 2:38፣ ወይም 2:28፣ የሚናገረው፡ እና የሚያደርገውን ሁሉ፡ ይልቁንም፡ በዚህ የመጨረሻ ቀናት ምን እንደሚያደርግ አስታውሱ። ነቢዩ በዚህ በመጨረሻው ዘመን ብርሃን እንደሚሆን፣ እንዴት እንደሚሰራ፣ ምን እንደሚያደርግ፣ ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ ወደዚህ የመጨረሻ ቀን ያመላክታሉ ብሏል። እርሱም ክርስቶስ ነው! አሁን እናንተም በዚያ፡ በምስጢራዊው ቦታ ውስጥ መደበቅ ከቻላችሁ፣ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ምሕረት መብላትና ማየት ትችላላችሁ። ከታመማችሁ፡ በዚያ ፈውስ አለ።

127 ኤልሳዕ፡ በኋላ፡ ሲጠራ ታስታውሳላችሁ... ካቀረበው ከእህል-ቀርባን፡ ክርስቶስን ከያዘ በኋላ፡ የመበለጥቱን ቤት በእርሱ ደገፈ። አስታውሱ፡ በኋላ ከሰማይ አሳትን እና የመሳሰሉ ነገሮች፡ ባወረደ ጊዜ፡ በነብያት መንፈስ፡ ከእግዚአብሔር ዘንድ፡ የተላከ እንደነበረ አረጋገጠ።

128 አስታውሱ፡ በምድረ በዳ፡ ከጥድ ዛፍ በታች በተኛ ጊዜ፡ መልእክተኛው ተመሳሳይ እህል ይዞ ወረደ፡ እንገቻ ጋግሮ አበላው። እና ትንሽ ቆይቶ እንደገና አስተኛው፡ እና ቀስቀሰው፡ እና እዚያ የተጋገረ የእህል እንገቻ አዘጋጀለት። በዚያው ምግብ ኃይል ለእርባ ቀናት ተጓዘ። ክብር ለእግዚአብሔር ይሁን! እሱ ትናንትና፡ ዛሬም፡ እስከ ዘላለምም ያው ነው። ኦ፣ ለሱ ያለን ፍቅር እንዴት ብዙ ነው፣ መንፈሳዊ ምግብ በጊዜው!

129 “የልጆቹን እንጀራ ወሰደህ ለውሾች መሰጠት ተገቢ አይደለም።” ኢየሱስ ለሲርጫኒቃዊቷ ሴት ተመሳሳይ ነገር ተናግሮ የለምን? የራሱ ወደሆኑት መጣ። እውነት ነው። የመጣውም እርሱ... ፈጽሞ ወደ አሕዛቦች አልሄደም።

130 ዛሬም በጊዜያቸው አሕዛብን ጎበኙ፡ ስለዚህ አሁንም ተገቢ አይደለም...

131 እናንተም ትላላችሁ፡- “ለምንድነው መልእክቱ በእነዚህ ታላላቅ ቦታዎች፣ በእነዚህ ትላላቅ ክሩሴዶች፣ በሐማናት ተቋማት መካከል ያልገባው?”

132 ምግባቸው አይደለም። ምግብ፡ የምትለው፡ ቤተክርስቲያን አይደለችም። የሙሽራዎ ምግብ ነው። የጊዜው መንፈሳዊ ምግብ ነው። ሆኖቸው እንዲታመሙ ያደርጋቸዋል። እጅግ ይከብዳቸዋል። እያችሁ? እያችሁ? ይህን ል—ል—ልታደርጉ አይቻላችሁም። ለልጆቹ ግን፡ እንጀራ ነው። ህይወት ነው። ትናንትናም፡ ዛሬም፡ እስከ ለዘላለም ድረስ ያው የሆነው፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

133 የጸሎት መስመሩን አሁን ካልጀመርንው እጅግ ሰለሚረፍድብን፡ ለአፍታ አንገታችንን ዝቅ እናድርግ።

134 እምላክ ሆይ፡ የጊዜው ምግብ፡ መንፈሳዊው ምግብ በጊዜው ነው። ዓለም ምንም የማያውቀው ነገር ነው። ጌታችን በዚያች ሌሊት ወይም በዚያች ቀን

በሰማርያ፡ ኤልሳዕ ወጥቶ እንዲህ ብሎ በተናገረባት፡- “እንደው፡ ከአፌ ቃል በቀር ጠልና ዝናብ አይሆንም።” ኢየሱስም ቆሞ ለደቀ መዛሙርቱ ሲነግራቸው ስምተነዋል።

“መምህር፡ ለምን አትበላም? ” ባሉት ጊዜ፤

“እናንተ የማታውቁት ምግብ ለእኔ አለኝ።” አላቸው።

135 በአውነት፡ የጌታ ምግብ፡ የእግዚአብሔር ፈቃድ ማድረግ፡ የእግዚአብሔርን ሥራ በዘመኑ ሲገለጥ ማየት ነበር። ሲፈጸም ለማየት በዚያ ነበረ። “አባቴ አስቀድሞ ካላሳየኝ በቀር ምንም አላደርግም። አብ የሚያሳየኝን ሁሉ፡ ማደርገው እሱን ነው።”

136 ዛሬም፡ አባት ሆይ፡ እንዲሁ ነው። ቤተ ክርስትያን፡ እውነተኛቹ አማኞች፡ የአማኞች አካል፡ ሌሎች ሰዎች ምንም የማያውቁት ምግብ፡ መንፈሳዊ ምግብ፡ የማግኛ ቁልፍ አላቸው። አባት ሆይ፡ ዓለም ስለዚህ ምግብ ምንም አያውቅም። ቤተ ክርስትያንህ፡ ህዝብህ፡ የልጅህ ሙሽራ ግን፡ ትወደዋለች።

137 ዶክተሮች መፈወስ የተሳናቸውን የሰጋችን ፈውስ ማግኘት የምንችልበት ቁልፍ ይዘናል። ቁልፉ አለን። በመጨረሻው ቀን ለቤተክርስቲያኑ፣ እና ለሚያምኑት ልጆቹ፣ በዘመን ፍጻሜ ሊሰጥ ቃል ከገባቸው የእግዚአብሔር ምግቦች አንዱ ነው። አባት ሆይ፡ ለሚያምኑ ሁሉ ይቻላልና፡ የሚያምኑ ልጆች እንሆን ዘንድ እርዳን። አምላክ ሆይ፡ አድርገልን። በኢየሱስ ስም ጸለይን። አሜን።

138 ጥቂት የጸሎት ካርዶችን እንደሰጣችሁ ቢሊ ነግሮኛል። አንድ ሰው በጸሎት ካርዱ ላይ ያለውን ፊደል ቢነግረኝ፣ የምፈልገው ያ ብቻ ነው። [አንድ ሰው “ሲ፡” አለ።—አርታዒ።] ሲ፡ በጣም ጥሩ፡ አንድ፡ ለመጀመር ያህል፡ ስልፋችን እስኪጀመር ድረስ። ሲ እንውሰድ፡ አያችሁ፡ አሁን፡ በየአቅጣጫው ይናገሩ። አሁን፡ ሁላችሁም... ምናልባት፡ እንዲህ፡ እንዲሆን እምክራለሁ። ማድረግ እንደምንችል ወይም እንደማንችል አላውቅኩም። እየጠራናችሁ ብትሰለፉ፡ ወይም ባላችሁበት ቁጭ ብትሉ። ለእኔ ለውጥ የለውም። ብትፈልጉ እዚህ መድረክ ላይ፡ ወይም እየጠራናችሁ ብትሰለፉ፡ ምንም አይደለም፡ ሁለቱም መንገድ ይቻላል። እኔ የምደገፈው በመንፈስ ቅዱስ ላይ ብቻ ነው። የሰበኩትን ይህን ቃል ለመጠበቅ በእርሱ እደገፋለሁ።

139 ወንድም ጆርጅ ራይት፣ አሁንም አምናለሁ። ከብዙ ዓመታት በፊት፡ ዊፑርዊል በዛፋ ላይ ተቀምጦ እየዘመረ፡ ትንሽ ልጅ ሆኜ ወደ ቤትህ ሰወርድ ጀምሮ፡ አሁንም ያንኑ መልዕክት እምነዋለሁ። ያው እንደሆነ አምናለሁ።

140 በጣም ጥሩ፡ ለጸሎት መሰመር እያመቻችሁ እንዳሉ ይታየዳል። እሺ፡ የጸሎት ካርድ ሲ፣ ቁጥር አንድ፣ ሁለት፣ ሦስት፣ አራት፣ አምስት፣ ቀድማችሁ እዚህ ቁጭ። መነሣት የማትችሉ ከሆናችሁ፡ እጆችሁን ብቻ ከፍ አድርጉላቸውና፡ መጥተው ይረዷችኋል። [አንድ ሰው ወንድም ብራንሃምን አናገረው—አርታዒ።] (ምንድነው? እሺ። ኧ-ሀሀ) የጸሎት ካርድ ሲ፣ አንድ፣ ሁለት፣ ሦስት፣ አራት፣ አምስት። እናንተም የጸሎት ካርድ ያልያዘችሁ ልብ በሉ...

141 የዚህን አይነት የጸሎት መሰመር ካደረግኩ ረጅም ጊዜ፡ ረጅም ጊዜ ሆኖኛል። ይህን ህንጻ ሰንገነባ ተልእኮዬን የምታስታውሱ ሰንቶች ናችሁ? “የወንጌል ሰባኪን ሥራ አድርግ።” አለኝ። ወንጌላዊ ነኝ አላልኩም። እየህ፡ “ይህ የሚቀየርበት ሰዓት ይመጣልና።” “የወንጌል ሰባኪን ሥራ አድርግ።” አለኝ። ስለዚህ ያቺ ሰዓት ቀርባለች። በጣም ጥሩ። አሁን፡ በዚህ፡ ሁሉ...

142 ሁለት ወይም ሶስት የተለያዩ አገልግሎቶችን በአንድ ላይ፡ ፓስተር እና ወንጌል ሰባኪነት፡ በአንድ ጊዜ መቀላቀል አትችሉም። የተለያዩ ስራዎች፣ የተለያዩ አገልግሎቶች ስለሚኖርባችሁ፡ በተመሳሳይ ጊዜ—ነቢይ እንዲሁም ፓስተር፡ መሆን አትችሉም። አያችሁ።

143 ነገር ግን በመልእክቱ ውስጥ ማድረግ ያለብኝን ጌታ ሰጥቶኛል። በኋላ ግን እንዲህ አለኝ፡- “የወንጌል ሰባኪን ሥራ አድርግ፡ ጤናማ ትምህርት የማይታገሡበት ጊዜ ይመጣልና፡ የአገልግሎትህን ሙሉ ማረጋገጫ አድርግ።” ታዲያ አሁን ይህ አልመጣምን! የሐይማኖት ተቋማት በሙሉ ጀርባቸውን ሰጥተውኛል። ጤናማ ትምህርት መታገስ አይችሉም። “ነገር ግን የራሳቸው ምኞት እየተከተሉ የራሳቸውን አስተማሪዎች ያመጣሉ፡ ወደ ተረትም ዘወር ይላሉ። ኢያንበሬስና ኢያኔስ ሙሴን እንደተቃወሙት ታላቅ ሥራን ያደርጋሉ፡ ሰንፍናቸው ግን ይገለጣል።” አያችሁ? አያችሁ? አዎን፡ ማሰመስሎች! ኢያንበሬስ ያደረገውን አይታችኋል...

144 እና፡ የሰማይ እምላክ ምስክር ነው፡ ይህ ሁሉ... (የህንጻው)... -መሰረት ድንጋይ ላይ ከ1933 ጀምሮ የተቀመጠ ነው፡ እዚያው ተጋድሞ በተቀመጠ የመጽሐፍ ቅዱስ ገጽ ላይ፡ ተጽፎ ይገኛል። በትክክል፡ እንዴት እንዳሰመሰሉ፡ እንዴት እንደሰሩት፡ ምን እንደሚሆን ተመልከቱት። “ተውኑቸው፡ ሰንፍናቸው እንደ ኢያንበሬስ እና ኢያኔስ ይገለጣል።” አለ። እነሆ በዚያ ቀን ላይ ደረሰን።

145 ያን ጊዜ ቤተክርስቲያንን የማዕዘን ድንጋይ ሰናሰቀምጥ፡ ሰዎች ማማው ላይ እና በዙሪያው ሁሉ ላይ፡ በህንጻው ግድግዳ ዙርያ ላይ ቆመው አይ ነበር። ይኸውላችሁ። ግንባታው በወጣ ጊዜ፡ ተናገሩ፡ የከተማይቱ ሰዎች፡ እንዲህ አሉ፡- “በሰድስት ወር ጊዜ ውስጥ...” በአንድ ደረጃ ከሰማንያ ሳንቲም ህንጻውን እየሰሩን፡ የጋራጅ ባለቤት የሆኑ ብዙዎች ጋራጅ ለማድረግ ወሰነው ነበር። ይሁን እንጂ እስከ አሁን ድረስ የእግዚአብሔር በጎች በረት ሆኗል።

146 አንድ፡ ሁለት፡ ሶስት፡ አምስት፡ ሰድስት፡ ሰባት፡ ሰምንት፡ ዘጠኝ፡ አስር። ሲ፣ ሰድስት፣ ሰባት፣ ሰምንት፣ ዘጠኝ፣ አስር። እሺ።

147 አሁን፡ “እኔ እግዚአብሔር ተክዬዋለሁ፡ በቀንና በሌሊት አጠጣዋለሁ፡ ከእጄም አይወሰድም።” ትችቱን ተመልከቱ! የሚደግፈው የሐይማኖት ተቋም የለም። በመላ አገሪቱ ባሉ አብያተ ክርስቲያናት ይህን የሚወድ የለም። በአገሪቱ ያሉ ጳጳስጤቆስጤዎች፡ ይህን ማቆየት የሚችል ነገር የለም። ሁሉም የውሃውን ጥምቀት ይቃወሙታል፤ ሁሉም እነዚህን ሁሉ ይቃወማሉ። በቤተሰቦቼ እንኳን፡ አባቴ ሳይቀር ከበሩ መለሰኝ፡ ልብሴን በትንሽ ወረቀት ከረጢት ውስጥ ወሰጄ ኒው አልባኒ ሄጄ ኖርኩ። አዎን።

በብዙ አደጋዎች፣ ድካም እና ወጥመድ ግን፣
በቃ ወጥቻለሁ፡
ጸጋው እስከዚህ አድርሶኛል፡

ሐምሳ-ሰድስት አመት ሆኖኛል፡ በቅርብ ወንዙን መሻገሬ የማይቀር ነው።

ጸጋው ያስቀጥላኛል።

አሰር ሺ አመታት በዚያ እኖራለሁ፡

እንደ ጸሀይ ብርሃን ደምቄ

ለእግዚአብሔር ክብር የምንዘምራቸው ቀኖች አያንሱንም

መጀመሪያ ከጀመርንበት ጊዜ ይልቅ።

እቤት፡ ኢየሱሴን ሰወደው! እሱ ለእኔ ዓለማ ነው!

148 ኦህ፡ እሺ፡ ሰንት አልኩ... ? ሰንት ላይ አቆምኩ፡ አሰር? ታዲያ ጥቂት እንጨምርበት? በጣም ጥሩ። ሰንት ነበር፡ አሰር፣ አሰራ አምሰት? እሺ። ሲ፡ አሰር እስከ አሰራ አምሰት፡ የትም ብትሆኑ፡ ተነስታችሁ መምጣት ከቻላችሁ። ምን አልከኝ? ጽሁ። እሺ። ሲ፡ አሰራ አምሰት እስከ ሀያ፡ እሺ። ሲ፡ ከአሰራ አምሰት እስከ ሀያ ድረስ ይሁን። ይህ ማለት አሰር ተጨማሪ ሰዎች ማለት ነው። እንዳየነው... መሰመሩ የት እንደደረሰ አ—አይታችኋል፡ ሰብሰባውን ሁሉ ማዳረስ—እንችልም። እሺ... የቻልነውን።

149 አሁን ያልተከፋፈለ ትኩረት ሰጡኝ፡ ብዙ አንቆይም። አሁን፡ ግን፡ ኦህ፡ ድንቅ ጊዜ፣ ግሩም ጊዜ ነው! ሁሉም ሰው ጌታን እንዲወድ አ—መኛለሁ። የዚህን ደቂቃ አቅም ለመገንዘብ ሁላችንም ወደዚያ ሁኔታ እንድንመጣ አ—ናፍቃለሁ። እሰቲ እንሞክረው። ትኩረታችሁን ብቻ ሰጡኝ።

150 ምን ለማድረግ—እየሞከርን ነው? የእግዚአብሔርን ቃል በፈተና እያሳለፍን ነን። ኤልያሰም እንዲሁ አደረገ፣ ያደርግ ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደተላከ ካወቀ በኋላ ወደ ተራራው ወጣ። “አምላክ ማን እንደሆነ እናረጋግጥ፡ በእሳት የሚመልሰ አምላክ እርሱ እግዚአብሔር ይሁን።” አለ።

151 ጣኦት አምላኪዎቹ ራሳቸውን እየቆረጡ፡ ኦህ፡ “እንዴ፡ ይሁና፡ አይ... ” ይሉ ነበር፤ ጣኦት አምላኪዎቹ—እሳት እንደማይወርድ ሰላወቁ፡ ይጮኹና ይንቀጠቀጡ ነበር።

152 ኤልያሰ ግን ከጌታ ዘንድ ራእይ አይቶ ሰለነበረ፡ እሳት እንደሚወርድ አውቋል።

“ራእይ አይቷል፡” ነው ያልከው?

153 የሰ ሰር! ሁሉንም ነገር በሥርዓት ካደረገ በኋላ፡ እንዲህ አለ፡- “ጌታ ሆይ፣ ይህን ሁሉ ያደረግሁት በትእዛዝህ ነው።” ከዚያ በኋላ እሳቱ መውረድ ጀመረ። የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ከታዘዛችሁ፣ ቀሪው ስራ የእግዚአብሔር ጉዳይ ነው። እሱ እንዲህ አርገህ ስራ ብሎ ይጠይቅሃል። አንተም እንደዚያው አርገህ ለማስቀመጥ እንደተጠራህ ብቻ እርግጠኛ ሁን። እያችሁ? እንዲሁ ከሆንክ ደግሞ፡ ሌላው ራሱ ይሰራዋል።

154 አሁን፣ የምጸልይላቸው ሰዎች በዚህ መሰመር ወደዚህ ይመጣሉ... ሰለዚህ፡ አሁን፡ ለመጀመር ጥግ ደርሳችኋል፡ እሺ፡ ወደ መሰመሩ ተቃርባችኋል። አሁን፣ ለመጀመር፣ እሰኪ ቢያንሰ እዚህ ሕንፃ ውስጥ፡ ካላችሁ ሰዎች...

የታመማችሁ ነገር ግን የጸሎት ካርድ ያላገኛችሁ ሰዎች፡ እጃችሁ ወደ ላይ አርጉ። እያችሁ፡ በቃ ሞልቷል። እንደው፡ ጌታችን ቢፈቅድ... መቼም እሱ ትላንት፡

እና ዛሬ፡ እና ለዘላለም ያው ስለ ሆነ፡ እንደሚፈቅድ አምናለሁ። እሱም የጸሎት ስልጭት ያደርግ ነበር። ሰዎች በረዣዥም ስልጭት፡ እና በብዛት እየመጡ፡ እሱ ይዳስሳቸው፡ እና ይባርካቸው ነበር። እንደው አንድ ቀን ቆሞ አለና “የነካኝ ማን ነው?” አላቸው፤ ዙርያውን አይቶ፡ አንድ ሴት ለምን እንደነካችው፣ የደም ችግር እንደነበራት እና እንደተፈወሰች፡ እምነቷ እንዳዳናት ነገራት።

155 ዞር ብላ “ጌታ ሆይ፡ እንደው፡ እኔ አላውቅም፡ ይህ ነገር ከረጅም ጊዜ ጀምሮ አብሮኝ የቆየ ነገር ነው” ብትልሰ ኖሮ? ባልሆነላት ነበር። በጭራሽ፡ አይሆንም ነበር። በጭራሽ።

156 ለሲርፊንቃዊቷ ሴት እንዲህ ቢላትሰ ኖሮ፡- “ሴት ልጄሽ በተናገርሽው በዚህ ቃል ምክንያት፡ ዲያብሎስ ከእርሰዋ ወጣ።” እሷ ግን፡- “ጌታ ሆይ፡ እንደው፡ አሁን፡ እ—እኔ በዚህ መንገድ እንድታደርግልኝ እፈልጋለሁ?” ዲ—ያብሎስ በልጄ ውስጥ በቀረ ነበር። እሷ ግን ልጄሽን ትሆናለች እንዳላት እንደምትሆንላት ጠብቃ ሄደች።

157 እንግዲህ፡ እርሱ እንዳለ፡ “ብታምኑ! በልባችሁም ባትጠራጠሩ፡ እና ተራራውን ‘ተነቀል’ ብትሉት፡ የተናገራችሁት ነገር እንደሚፈጸም ብታምኑ፡ ይሆንላችኋል። ስትጸልዩ፣ እንደተቀበላችሁ እመኑ፣ ታገኙማላችሁ።” እንዴት ያለ ቃል ኪዳን ነው!

158 ሶሺያል ጎስፔል የሚሰብክ ሰው ይህን በፍጹም አያምንም። በር ድረስ ይጠጋል፡ ከዛ ይቆማል፡ ወደ ውስጥ አይቶ፡ እንዲህ ይላል፡- “አይ፡ ሌሎች ወንበር ሰባሪዎች ናቸው።” ይልና ይሄዳል። አያችሁ? የተደበቀው ምግብ መሆኑን ግን አያውቅም። የተሰወረበት ምስጢር ይህ እንደሆነ አያውቅም። አያውቅም። በጣም—የ—ሚያሳዝን ነው። የተራቆት፣ ጎሰቋላ፣ እና ዕውር እእምሮ ነው። ግን አያውቀውም። አያችሁ? እጅግ የከፋ ነገር ይህ ነው።

159 አምላክ ሆይ፡ እንድምት ፍቀድልኝ፡ እንጂ እንደዚያ እንድሆን ግን አታድርገኝ። ያንን ከማድረግ ብሞት እመርጣለሁ (የሰ፡ ሰር)። ሁላችንም ሞት እንመርጣለን ብዬ አስባለሁ፡ አይደል?

160 ነገር ግን፣ አሁን፣ እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን እነዚህን ነገሮች ቃል ገብቶልናል። ሚልክያስ 4 ላይ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰዶም እንዳደረገው በሰው ሥጋ እንደሚወርድና ራሱን እንደሚተርክ ተናግሯል። ትክክል ነው። እንዲሁም አለም በሰዶም እንደነበረ ሁኔታ ውስጥ እንደምትሆን ተናግሯል። “በዚያን ጊዜ እንደ ነበረ፡ የሰው ልጅ በዚያ ቀን ይገለጣል።” አለ። አያችሁ፡ የተሰፋ ልጅ ከመምጣቱ በፊት፡ በአብራሃም ዘንድ፡ “ኤሎሂም” የተባለው፡ በሰው አምሳል የወረደውን ይህ ሰው ነበረ። ምን እንደነበረ ተመልከቱ፡ አብራሃም አምላክ ነው ብሎታል። መጽሐፍ ቅዱስም፡ ልብሳቸው ትብያ የጠጣ፡ ሦስት ሰዎች ወደ እርሱ ተጉዘው መጥተው፡ እንደሰው ቁጭ ብለው ምግብ እንደበሉ ይናገራል። ኢየሱስም አለ፡- “ዓለም የሰዶም ሁኔታ ውስጥ በምትገባበት ወቅት፣ ያን ጊዜ የሰው ልጅ ዳግመኛ ራሱን ይገለጣል።” አያችሁ፡ ራሱን የሚገልጠው፡ የሰው ልጅ እንጂ፡ የእግዚአብሔር ልጅ አይደለም።

161 እንግዲህ የኋለኛው ነቢይ በተናገረው ነገር ልብ በሉ፡- “እነሆ፡ ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ። እርሱም—የልጆችን ልብ ወደ አባቶች ይመልሣል።” አያችሁ? ወደ መጽሐፍ ቅዱስ የሚመልሳቸው መልእክት ነው።

በዚያም ዘመን የሰው ልጅ ራሱን ይገልጣል። በዚያም የሰባተኛው መልአክ፡ የኋለኛዋ ቤተክርስቲያን ድምጽ በሚሰማበት ቀን፡ የእግዚአብሔር ምሥጢሮች ይገለጣሉ። ሰባቱ ማሳተሞች ይፈታሉ። የእነዚህ ሁሉ የአብያተ ክርስቲያናት ምስጢሮች፡ እንዴት እንደመጡ፣ እና ምን እንደተደረገ... እንዴት፣ እና ምን እንደተከሰተ ይገለጣል።

162 እያችሁ፡ እያውቁትም። ኢየሱስም “እናንተ ዕውሮች ፈሪሳውያን!” አላቸው፤ “ዕውር ዕውርን ቢመራ፡ ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ውስጥ አይወድቁምን?” ብሏል፤ እያችሁ፡ ሰዎቹ ይህን ማየት የሚሳናቸው ለዚህ ነው።

163 የእነዚያ ማሳተሞች፡ ምስጢሮቻቸው፡ እያንዳንዳቸው አብያተ ክርስቲያናት ተቋም መሥርተው በዚያ መወሰዳቸው፡ ነው። ይህም በእግዚአብሔር ፊት ከተደረጉ ምስጢራዊ ነገሮች አንዱ ስሕተት ይህ ነው። አየህ፡ ዶክተር ሊ? አየህ፡ ተመልከት። ይህም ነው። ነገሩ ያ ነው። ከምስጢሮቹ አንዱ ይህ ነው። አየህ፡ እንደ ተቋም ተደራጅ፡ ይህም ሙሉ ለሙሉ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ነበሩ። ይህም በመጨረሻው ቀን ይጋለጣል፡ ህዝቡንም፡ ወደ አዋልድ ወይም ወደ ሐይማኖት ተቋም ሳይሆን፡ ወደ እውነተኛው ቃል ይመራቸዋል። እውነተኛውም ቃል ወደ ጥቂት ሰዎች ይመጣል፡ የሰው ልጅም በመካከላቸው፡ “ትላንትና፡ ዛሬ እና ለዘላለም ያው እንደሆነ፡” እራሱን ይገለጣል።

164 ኦህ፡ ማይ! ኦህ፡ ወደድኩት። በርሱ—በርሱ መመካት እወዳለሁ። በሕዝቡ ፊት እርሱን ታላቅ ማድረግ—እወዳለሁ። እሱ አስቀድሞ ትልቅ ነውና፡ እሱን ትልቅ ማድረግ አይጠበቅብኝም። እርሱ በጣም ከፍ ያለ ነው ልትደርሱበት አትችሉትም፡ በጣም ዝቅ ያለ አትገቡበትም፡ በጣም ሰፊ ነው፡ አትደርሱበትም፡ በዚህ ሁሉ ግን በልባችሁ ውስጥ ለእርሱ የሚሆን ሰፍራ አላችሁ። አትቀበሉትምን? አቤቱ ጌታችን እንዴት ድንቅ ነው! መልካም።

165 አሁን ሁላችሁም ዝም እንበል። አሁን ስለዚህ ጉዳይ ተነጋግረንበታል። እና አሁን ነገሩ፡ ነገሩ እውነት ነው አይደል? ምናልባት፡ በመካከላችን እንግዶች ሊኖሩ ይችላሉ። እስኪ እንዲህ ልበላችሁ... ክርስቶስ ለእናንተ፡ ትናንትና፡ ዛሬ፣ እና ለዘላለም ያው ከሆነ በዚህች ደቂቃ ምን ባደረገ ይሆን? ከዚህ በፊት እዚህ በነበረበት ጊዜ ያደረገውን ተመሳሳይ ነገር ያደርጋል። ልክ ነው? የሰዎች እምነት ልብሱን ይነካዋል፡ እርሱም ዞር ባለ ነበር። በውኃ ጉድጓድ ላይ ከሴትየዋ ጋር እንዳደረገው፡ በሌሎች ቦታዎችም አደረገ፡ የልብ ሀሳባቸውን አነበበ።

አሁንም እናንተ፡ “አሁን ሊፈውስኝ ይችላልን?” ትላላችሁ፤

166 ቃሉ ግን አስቀድሞ እንደፈወሰን ተናግሯል። ቃሉ አስቀድሞ ያንን እንዳደረገ ተናግሯል። ዋናው ነገር እዚህ እንዳለ እራሱን ማሳወቁ ነው።

167 አሁን፡ ደም ከእጅ እየፈሰሰ፣ በሚሰማር ጠባሳዎች፡ እና በመሰል ነገሮች፡ እንደ ሠላሳ-ሦስቱ የሆፍማንን የክርስቶስ ራስ መሰሎ፡ በሥጋዊ አካል ቢገለጥልን፡ አልቀበለውም። አይ፡ አይ። አይ፡ አይ። እርሱ ራሱ ሲመጣ፡ “ዓይን ሁሉ ያየዋል፣ ምላሽም ሁሉ ይመስክርለታል፡ መብረቅ ከምሥራቅ ወደ ምዕራብ እንደሚመጣ፡ እንዲሁ ይሆናል።” እያችሁ? የእምልኮ ሥርዓቶችን እና ጎራዎችን እናምንም። እግዚአብሔር ቃል ነው ብለን እናምናለን።

168 እርሱ ግን የእናንተን አካል እና አካሌን በመውሰድ፡ ራሱን በሰዎች ሰጋ ዘንድ አስገኝቷል፡ ሰጦታዎችን ሰጥቷችኋል፡ ለእኔም ሰጦታን ሰጠኝ።

በእነዚህም ስጦታዎች ራሱን ያሳውቃል። ይህ ምስጢራዊው ምግብ ነው። ምንም ያህል እሱ እራሱን በእኔ እንዲታወቅ ቢያደርግም፣ ማመን ይጠበቅባችኋል፣ ማለት፡ ለማመንም፣ የእምነት ስጦታ ሊኖራችሁ ያስፈልጋል። ታምናላችሁ? [ጉባኤው ሁሉ “እሜን።” አለ።—አርታዲ።] አሁንስ በዚያ መንገድ እራሱን ከገለጠ፣ ታምኑታላችሁን? [“እሜን።”] በሙሉ ልብ ታምኑታላችሁ? በሙሉ ልብህ ታምነዋለህ? ኦህ፣ እንዴት ድንቅ ነው። የሚለኝን ለመሰማት ልጠብቀው፣ እሱን እየጠበቅኩ ነው።

169 አንድ ሰው እዚህ ቆሟል። እኔ እንደሚገባኝ፣ በህይወቴ አይቼው አላውቅም። ጥሩ፣ ጠንካራ፣ ጤናማ ሰው ይመስላል፣ እንደዛም ሳይሆን አይቀርም። ብቻ— እኔ—አላውቅም። ብቻ ይህ ሰው ቆሟል። አሁን፣ ቀርቤ እጄን ጭኜ ልጸልይለት እችላለሁ። ታምናለህን ብዬ ልጠይቀው እችላለሁ። እሱም መጥቶ እንዲህ ሊለኝ ይችላል፡- “ለ—ለ—እከሌ-እና-እከሌ እንድትጸልይለት አፈልጋለሁ። እኔ የእግር—ውልቃት አለብኝ። የማያቋርጥ፣ ራስ ምታት አለብኝ። ጨንገራየው ሰጥ አልሰርኝ አሉብኝ።” ወዘተ ተረፈ። ከሱ—ከሱ፡ እኔ አላውቅም። እነዚህ ነገሮችን ሁሉ ሊል ይችላል።

170 እኔም አለዋለሁ፡- “እሺ፣ ጌታዬ፣ ወንድሜ። እጄን ጭኜ እጸልይላለሁ።” ያ ፍጹም ትክክል ነው። በዘመናት ሁሉ ያደረግነው ያ ነውና። ልክ ነው?

171 ነገር ግን፡ አስታውሱ፡ ኢየሱስ የሚመጣበት ዘመን ልክ በሰዶም እንደነበረው፣ በመምጣቱ ጊዜ የተለየ እንደሚሆን ተናግሯል። ያኔ የመጣውም ሰው ጀርባውን ሣራ ወደላችበት ድንኳን አዙር፡ (ከእንግዲህ “አብራም” አትባልም) “አብርሃም።” እንጂ አለው።

172 አያችሁ፡ ከአንድ ቀን በፊት፡ አብራም ይባል ነበር። ራእይ አይቶ ነበርና፡ ጌታም “ሰምህን እቀይራለሁ።” ብሎት ነበር።

173 እዚህ ላይ ግም፡ ጌታ ራሱ፡ በሰው አምሳል ተገልጦ መጣ፡ ከእርሱ ጋር በላ ጠጣ። አለውም፡- “አብራሃም፡ ሚስትህ ሳራ፡ ወዴት አለች?” ኤስ-ኤ-አር-አር-ኤ፡ ሳይሆን ኤስ-ኤ-አር—አር-ኤ-ኤች።

እርሱም “በድንኳኑ ውስጥ ከኋላህ ናት።” አለው።

174 “ከሃያ-አምስት ዓመታት በፊት በገባሁት ቃል መሠረት፡ ልኅበኛችሁ ነው።” አለው።

175 ሳራም ለእራሷ ሳቀች። ወድያውኑ፡- “ሳራ በድንኳኑ ውስጥ ሆና፡ ‘ይህ እንዴት ይሆናል? ብላ ሳቀች” አለው፡ ጸሀ-ሀ። “ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር አለን?” አያችሁ? ምንም የለም። የሰ፡ ሰር።

176 ተስፋ ቃል የገባለት፡ ቃል የሆነው ኢየሱስ፡ “እርሱ፡ የሰው ልጅ።” ነው። (ይሄን ታምናላችሁ?) “እናም ዓለም እንደ ሰዶምና ገሞራ በሚሆንበት በመጨረሻው ቀን ይመጣል ራሱንም ይገልጣል።” ይህን ታምናላችሁ አይደል?

177 አንድ ጸሎት ከማድረጋችን በፊት፣ ከመካከላችሁ አንዳንዶቻችሁ የሰው ልጅ አሁንም እንደ ትናንትናው፣ ዛሬም፣ ለዘላለም ያው እንደሆነ ለማየት ጸልዩ። አሁንም እንዲሁ ከሆነ መርምሩት፡ እንዲህ በሉት፡- “ጌታ ሆይ፡ ሰውዬው

እኔን እያውቀኝም፡ አንተ ግን ትናንትናና፡ ዛሬ፡ እስከ ዘለአለም ድረስ ያው እንደሆነክ እውቃለሁ በሉት።” እንደነገራችሁ ከሆነ መርምሩ።

የሰ፡ ሰር። አሁን ለእኛ ታያህል ጭንቅላታችሁን ቀና አድርጉ።

178 ከኋላዬ ነው። ህጻን ልጅ ነው። በትኩሳት አሁን እየነደደ ነው። ህጻን ልጅ ነች። ከዚህ ከተማ አይደላችሁም። ህጻኗ የሆድ ችግር አለባት። አምን። በቃ እመኑ።

179 አሁን፡ አደርጋለሁ ብሎ እንደተናገረው እንዲሁ ነው? ይህ ሰው በህይወቱ ዘመን አይቼው አላውቅም። የሰማይ አምላክ ይህን ያውቃል።

180 እዚህ ያለው ሰውዬ፡ ጠንካራ እና ጤናማ ይመስላል። ነገር ግን በላዩ ያንክብበውን ጥላ አይታችሁታል? ይህ ማለት፡ እግዚአብሔር ካልረዳው በቀር፡ ብዙ ዕድሜ የለውም። ካንሰር አለበት። ሳንባው ውስጥ ነው።

አሁን፡ የሰው ልጅ በዚህ አለ።

በልቡ ውስጥ ስለ አንድ ህጻን ልጅ፡ ስለ አንድ ጨቅላ ልጅ ሸክም አለው። ልክ ነው? እግዚአብሔር ያ ልጅ ምን ችግር እንዳለበት ሊነግረኝ እንደሚችል ታምናለሁ? [ያ ወንድም “እንደሚችል አውቃለሁ።” አለ።— አርታዲ።] ይችላል። የሚጥል በሽታ ዓይነት ትንሽ የሚርት ምልክቶች አሉት። በቅርብ እንዴ ገጥሞታል። [“ዛሬ ጥዋት ነው።”] ልክ ነው። ዛሬ ጥዋት። አንተስ ይሄን ልጅ ለማሳደግ በህይወት እንደምትኖር፣ እና ደህና እንደሚሆን ታምናለሁ?

181 ቻርሊ ኮክስ የት አለ? የት ነው ያለው? ቻርሊ፡ የት ነህ? ዛሬ ማታ እዚህ ያለ መስሎኝ ነበር። ቻርሊ፡ አዛጋ። ጌሪ፡ የት ነህ? ላሪስ፡ እዚህ ነው? የሱ ልጅም እንዲሁ። ተመሳሳይ ነገር አንድ አይነት ነገር ገጥሞት ነበር። ላሪ፡ የት ነህ ያለኸው? እንዴ ወደዚህ ና። እሺ፡ ይኸውና። እዚህ የሚታያችሁ ልጅ ተመሳሳይ ችግር ነበረበት። አባቱ እና እናቱ በጣም ጥሩ ጓደኞቹ ናቸው። ከብዙ ዓመታት በፊት እዛ ነበርኩና። ይህ ህጻን ልጅ የሆነ ነገር ይጀምረዋል። ይዘረራል ከዛ ራሱን እያውቅም። የሚጥል በሽታ ነበር። ልጁን ያዘኩትና፡ እግዚአብሔር እንዲፈውሰው ጠየቅኩ። ከዛ ቀን በኋላ አንድም ቀን አልጣለውም። ያ አባቱ ነው። እናቱ አንድ ቦታ ቁጭ ብላለች። ያውና ትንሹ ልጅ፡ ይሄው ራሱ ነው።

182 ጌታዬ፡ አሁን ያምናሉን? (አመሰግናለው ላሪ።) ያምናሉ፡ ጌታዬ? የሰማይ አምላክ ያንኑ ነገር ይሰጥህ አንተም ልጁን ለማሳደግ ኑር። እግዚያብሔር ይባርክህ።

እንጸልይ።

183 አምላኬ ሆይ እርዳው። ምህረትህ ጸጋህ በእርሱ ላይ እንዲሆንና እንዲባርከው እጸልያለሁ። በኢየሱስ ስም።

184 አሁን ወደ ሉዊዚያና፡ በደስታ ተመለስ፡ እግዚአብሔርን ስለ እርሱ አመሰግኑ።

185 ኦህ፡ አምን፡ ከሉዊዝያና ነው። በትክክል፡ ከቻርልስ ሐይቅ ዙርያ ነው። ትክክል። እየሽ፡ አሁን የምታሰቢውን ሐሳብ መረዳት እችላለሁ። ክብር ለእግዚአብሔር ይሁን!

186 አዎን፡ መልካም ምኞት—እየተመኘሽ ነሽ፡ ልጅ መውለድ ትፈልጊያለሽ። ልጆች አሉሽ፣ ሁለት ልጆች፣ ተጨማሪ እየፈለግሽ ነው። የኔ እህት፡ የሰማይ አምላክ ይሰጥሽ። ነይ ወዲህ ቅረቢ፡ እጆቼን ልጫንብሽ።

187 አምላክ ሆይ፡ ተገቢ ምክንያት ነውና፡ ለዚህች ሴት የልቧን መሻት ሰጣት። በኢየሱስ ስም። አሜን።

አሁን ሂጂ ልጅሽን ተቀበዱ።

188 እግዚአብሔር መልካም አምላክ ነው። ይህን ታምናለህ? እሱ የሚያስፈልገንን ሁሉ ያውቃል። ካመንን ፍላጎታችንን ሁሉ ያቀርብልናል። “ብታምን!” ብሏልና፤

189 እጅህ ጭብጭ ሰላም ብዬሃለሁ። የት እንደነበረ አሁን አላስታውሰም እንጂ፡ እጅህን ጨብጭሃለሁ። በትክክል አላስታውሰም፡ እንድ ቦታ ግን አብረን ነበርን፡ ዛሬ የሆነ ቦታ ነበርን፡ የት እንደነበረ ግን አላውቅም። አሁን መነጋገር የፈለግነው ግን፡ እሱ አይደለም። ስለ ሌላ ሰው እንድጸልይ ፈልገህ። ስለ ሌላ ሰው ለመነጋገር ወይም ለመጸለይ እዚህ ድረስ መጥተሃል። በትክክል። እሱ እዚህ የለም። በጆርጂያ ውስጥ ነው፡ ታሟል። በአካል መታመም፡ ብቻ አይደለም፡ በመንፈስ ታሟል፡ የእኅትህ ልጅ ነው። ለእሱ ስለቆምክ እግዚአብሔር ይህን እንደሚያደርግልህ ታምናለህ? አምነሃል? ወደዚህ ና አብረን እንጸልይ።

190 አምላክ ሆይ፡ ሄዶ ይህን ወደ እግዚአብሔር የሚጮኸውን ሰው ያገኝ ዘንድ፡ ለዚህ ሰው የልቡን መሻት ሰጠው። በኢየሱስ ስም እጠይቃለሁ። አሜን።

እግዚያብሔር ይባርክህ፡ አትጠራጠር። በሙሉ ልብህ እመን።

191 እንዴት ነህ? እጅህን መድረስ ሰላልቻልኩ አይደለም እጅህን ያልጨበጥኩት፡ እንቺ እጅሽን ስትዘረገ፡ እኔ ሌላ ነገር አያየሁ ነበር። ጥቁር ጥላ ነው፡ ትክክለኛ ጨለማ። ምክንያቱ ይህ ነው። እጅህን እንደያዘኩ አውቃለሁ፤ በዚያ መንገድ መለየት እችል ነበር፡ አየህ። ግን ካንሰር ነው። እግዚአብሔር ሊያስወግደው እንደሚችል ታምናለህ? ጡትህ ላይ ነው። በግራ በኩል። ወደ ካርላይና ተመልሰህ ጌታ ስለፈወሰህ ማመስገን ትፈልጋለህ፡ አይደል? ምን ለማለት እንደፈለግኩ ገባህ? አብረን እንጸልይ።

192 አምላክ ሆይ፡ አሁን ህያው በሆነው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ልጆች የእግዚአብሔርን እንጀራ እንደሚበሉ፡ ይህም ልጅ ይህን እምነት ይባረክበት፡ እርሱም ስለፈውሰ እግዚአብሔር የሚሰጠው እንጀራ ነውና። ሄዶ ደህና ይሁን፡ በኢየሱስ ስም። አሜን።

እግዚአብሔር ይባርክህ ወንድሜ። በሙሉ ልብህ እመን።

እንዴት ነህ?

193 ይህ አሰደሳች ጊዜ ነው? በህዝቡ ላይ አድናቆት የወረደ ይመስላል። ወይም፡ ምናልባት፡ ጆርዎቹ፡ ልክ የሆነ ነገር “ፊው!” እንደሚል ተሰምቶኛል፤ ልክ እንደ፡ “ፊው።” እንደሚል፡ ድምጽ ተሰምቶኛል፡ አያችሁ። የልጆች እንጀራ ነው። አያችሁ? የእናንተ ነው። ለእናንተ ነው። ለእኔ አይደለም፤ ለእናንተ እንጂ። እኔ አሁን በዚህ ሰዓት፡ እጅግ ደስተኛ ነኝ፡ ምንም... እኔ እስከማውቀው ድረስ፡

መልካም ነው፤ በሚያሰፈልገኝ ጊዜ ግን፡ ለእኔም እንጀራ ነው። ለእናንተም እንጀራችሁ ነው። ማበረታቻ ነው። ለአንተ ህመም አይደለምና፡ ልባችን ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ያበረታልናል።

194 አደርጋለሁ ያለውን ነገር፡ ጊዜው አሁን ነው፡ “በሰዶም ዘመን እንደ ሆነ፡ የሰው ልጅ በሚገለጥበት ጊዜ፡ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናል።” አያችሁ? “እነሆ፡ ከታላቁና ከሚያሰፈራው ከእግዚአብሔር ቀን በፊት ነቢዩን ኤልያስን አልክላችኋለሁ። የህዝቡን ልብ ወደ አባቶች ይመልሳል።” አያችሁ? አያችሁ?

195 “የዚያን ጊዜም ጸድቃን—በክፋዎች አመድ ላይ ይራመዳሉ፡ ይዘላሉ።” እንደ ምድጃ ይቃጠላሉ፡ አያችሁ፡ ምድር ትነዳለች። ወደዚያ እንደሚወድቅ እናያለን። እሳተ ገሞራም በምድር ላይ ይሰፋፋል፤ ሰማያትም ይቃጠላሉ።

የዘመናት አለት ሆይ፣ አሁን እና ያኔም ማረኝ።

196 እንዴት ነሽ? እንግዲህ ያንቺ፡ አንድ ነገር ነው፡ የአመቤቶች ችግር፡ የሴት ችግር አለብሽ። ሌሎች ነገሮችም አሉብሽ። ትጨነቂያለሽ፡ የምትጨነቁበት ዕድሜ ላይ ደርሰሻል። ብዙ አይነት ውስብስቦች አሉብሽ። በዚህ ሁሉ ግን፡ አንድ መሻት አለሽ፡ መንፈስ ቅዱስ መሞላት። አዎን። እውነቱ ይህ ነው። እንዲሁ እንደሆንሽ ታምኚአለሽ... ንስሐ ገብተሻል በደንብ? እጄን በእንቺ ላይ ጭኚ እግዚአብሔር እንዲሠጥሽ ከጠየቅሁት፣ መንፈስ ቅዱስ እንደሚመጣ ታምኚአለሽ? [ያቺ አህት “አዎን፡” አለች።—አርታዒ።] ይህን ታምኚአለሽን? [“የሰ፡ ስር፡”] እንጸልይ።

197 አምላክ ሆይ፡ በሐዋርያዊ መልክ እጄን በዚህች ሴት ላይ እጭናለሁ፡ የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት እንድትቀበል እጠይቃለሁ። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም፡ ትቀበለው። አሜን።

198 አትጠራጠሪ። የእንቺ ነውና፡ አየሽ። ለእንቺ ነው። የ—የልጆች እንጀራ ነውና።

199 “የሴቶች ችግር፡” ነው ባልኩሽ ጊዜ ደንገጥ ብለሻል፡ አይደለም’ዴ? ምክንያቱ የነበረብሽ ነገር እሱ ስለሆነ፡ ነው። አሁን፡ ከአሁን በኋላ እንደምትፈወሺ አምነሻል አይደል? ጌታን እያመሰገንሽ፡ ሂጁ።

200 እንዴት ነህ? በሙሉ ልብህ ታምናለህ? ከረጅም ጊዜ በፊት እንደነበረው መብላት እንደምትችል ታምናለህ? አሺ። ሂድና፡ “ጌታ ሆይ፡ ተመሰገን። አምናለሁ።” በል። የጌታ ህልውና።

201 የጀርባ ችግር እንደሚተውህ እና ደህና እንደምትሆን ታምናለህ? አሺ። በል እንግዲህ፡ እግዚአብሔር ያደርግልሃልና፡ “አምላክ ሆይ፡ ተመሰገን።” እያልክ ሂድ።

202 ደህና እንደምትሆን፣ ጌታ እንደሚፈውስህ፣ እና የእርትራይተሰ በሽታ ለቆህ እንደሚሄድ፣ ደህና እና ጤናማ እንድምትሆን ታምናለህ? ታምነዋለህን? በል እያመሰገንከው፡ “ጌታ ሆይ፡ በሙሉ ልቤ ተቀብያለሁ፡ አምኛለሁ።” እያልከው፡ ሂድ።

ሁላችሁም ስለ እሱ ምን ታምናላችሁ?

203 አንተ እዚያ ያለኸው፣ ከጎንህ በተቀመጠችው ሴት ላይ እጅህን ጫን፣ የቫሪሱስ ሽይን እና የአርትራይተስ በሽታዎች ይተውሻል ብለህ ነገራት። እሷ... ? ...

204 እግዚያብሔር ይባርክሽ። አሁን ደህና እንደምትሆኑ ጋምኒክላሽ? ወደ ቤት ሂጂ ተከናወኑ። እግዚያብሔር ይባርክሽ። መንገድሽ ሂጂና። “ጌታ ኢየሱስ ሆይ፡ አመሰግንሃለሁ።” በዪው።

205 እንዴት ነሽ? የሴቶች ችግር፡ ከአንቺም ለቆ እንደሚሄድ፡ እና ደህና እንደምትሆኑ ጋምኒክላሽ? “ጌታ ሆይ፡ አመሰግንሃለሁ።” እያልሽ፡ ሂጂ።

206 እንዴት ነሽ? [“ቻርቲሊጅ ተገሽራትቶብኛል።” አለች አህት።—አርታዒ] ውይ፡ ምንው፡ ምነው! [“ቶተን።”] ሰምሽን አውቀዋለሁ። [“ቶተን።”] ድሮ በባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን ፓስተር በነበርኩ ጊዜ—አውቀሻለሁ... [“ቶተን።”] ቶተን። [“ዳላ ቶተን።”] አህት ዳላ ቶተን። አሁን በጀርባ ህመም እየተሰቃየሽ ነሽ። [“አዎን።”] ከዛሬ በኋላ ግን፡ ደህና ትሆኑክለሽ። እንደሚፈውሰሽ ጋምኒክላሽ? ከአመታት በፊት በሚሊታውን ባፕቲስት ቤተክርስቲያን የተፈጠረውን ታስታውሻለሽ አይደል? [“አዎ አስታውሳለሁ!”] ዛሬም ያው አምላክ ነው። እግዚአብሔር ይባርክሽ። አህቴ።

ጆርጅ ራይት፡ የት ነህ? ታስታውሳለህ? አቤት፡ ይገርማል...

አምነሻል፡ በዚህ ቅባት፡ እጆቼን በአንቺ ላይ ብጭን፡ እንደምትድኑ ጋምኒክላሽ? ነይ ወደዚህ። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ትፈወሰ። አሜን። እምነት ይኑርሽ!

እሺ፡ ሁላችሁ በሙሉ ልባችሁ ጋምናላችሁ?

207 ይህች አመቤት ስናያት፡ የድሮውን ትዘታ፡ ያስታውሰናል! በርግጥ፡ ሰሟ ትዘ እይለኝም፡ ግን... [እንድ ሰው “ቶተን።” ነው አለ።—አርታዒ።] ቶተን። ቶተን፡ ልክ ነው። ሺር፡ አዎ፡ ልጁ በርቲ ነበረች። ትክክል ነው። በትክክል ትክክል ነው። ከራሴ በላይ የሆነኩ እንዳይመስላችሁ፡ እንደምታውቁት፡ በመጠኑ ቢሆንም እኔ... ልገልጸው አልችልም።

208 ብቻ አመቤት፡ የጀርባ ህመምሽ አሁን የለም። ሂጂና፡ ጌታ አመሰግኑ። “ጌታ ሆይ፡ አመሰግናለሁ።” በዪ።

209 ልብ ህመም እንደሚተውህ፡ እና እንደምትድን ጋምናለህ? በል፡ “ጌታ ኢየሱስ ሆይ፡ ተመሰገን።” እያልክ፡ በደስታ ሂጂ፡ አመን። እሺ። አሁን አመኑ። አትጠራጠሩ።

210 ነይ፡ አመቤት። በሙሉ ልብሽ ጋምኒክላሽ? ብዙ ችግሮች አሉብሽ። የጀርባ ህመምም፡ አለብሽ። ጌታ እንደሚፈውሰሽ ጋምኒክላሽ? እሺ፡ በደስታ፡ ሂጂ። እሱ ነው። እንዲህ እንዲሰማሽ የሚያደርግሽ ራሱ ነው። ጌታን አመሰግኑ። እግዚአብሔር ይባርክሽ። አህቴ።

211 እንዴት ነህ፡ ወዳጄ። አምላክ የዚያን ሕፃን መረበሽ ፈውሶ እንደሚያድን ጋምናለህ? ጋምናለህ? እሺ። ሰላም ነው። ኋደኛዬ፡ እጅህን ልጨብጥህ።

212 አምላክ ሆይ፡ ያን ክፉ ነገር ከዚህ ህጻን ላይ አሰወግድ፡ ጤናማ ህይወት ይኑር። በኢየሱስ ስም። አሜን።

213 እግዚአብሔር ይባርክህ ወንድሜ። ያንን ታምናለህ አይደል? ደህና ትሆናለህ። በፍጹም እትጠራጠር።

214 ለልብ ህመም ገና ወጣት ነህ። እግዚአብሔር እንደሚያድንህ ታምናለህ? “ጌታ ሆይ፡ ስለፈወሰከኝ፡ አመሰግንህላለሁ።” እያልከው፡ ሂድ።

215 እግዚአብሔር የሆድ ችግርን እንደሚፈውስ እና እንደሚያድንህ ታምናለህ? ሂድ፡ ደስ ይበልህ፡ “ጌታ ሆይ፡ አመሰግንህላለሁ።” በለው።

216 አሁንም አምላክ ነው፡ አይደል? ማድረግ ያለብህ ብቸኛው ነገር ማመን ብቻ ነው። ትክክል አይደለም? የመጨረሻው ዘመን የሰው ልጅ ታምነዋለህን?

217 እዚህ ከጥቂት ደቂቃዎች በፊት የሆነ ነገር ተከሰቷል፡ እንጂ... የት እንዳለ ለማግኘት በመሞከር ላይ ነኝ። አንድ ሰው አምና የሆነ ነገር አድርጓል። ወይም፡ በሚቀጥለው እሁድ፡ ወይም በቻልኩ ቀን አገኘዋለሁ። እንቺ— ነሽ... ያቻት እንደገና። እጅሽን አውጥተሻል። እግዚአብሔር ያንን የልብ ችግር እንደሚፈውስ፡ ጤነኛ እንደሚያደርግሽ፡ ሴት ልጅሽንም እንደሚፈውስ— ታምኚአለሽ... አምነሻል? ወይዘሮ- ኔፍ፡ እግዚ አብሔርን ታምኛለሽ... ሊዮ ኔፍ። እኔ አላውቅሽም፡ ነገር ግን ነሽ። የልብ ህመም አለብሽ። እና ታናሽ ሴት ልጅሽም የኩላሊት ህመም ገጥሟታል። ደህና እንደምትሆን ታምኛለሽ? አምነትሽ አድኖሻል። በሙሉ ልብሽ አመኚ።

218 ከኋላ ገንዳው አጠገብ ያለኸው፡ ከሆድ ህመምህ ጋር ከኋላ ቆመሃል፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈውሶሃል።

219 ትናንትና፡ ዛሬ፣ ለዘላለምም ያው እንደሆነ። ታምናለህ? አሁን እጆቻችንን እርሰ በእርሳችን እንጫን። ኦህ፡ ያለንበትን ሰዓት አሰቡ፡ ዘመኑን አሰቡ። የእግዚአብሔር ልጅ በሆነው፡ በኢየሱስ ክርስቶስ መገኘት ውስጥ እንዳለን አሰቡ። በመጨረሻው ቀን ይህን እንደሚያደርግ ቃል ገብቷል። እኔም በእነዚህ መሃረቦች ላይ እጆቼን አጭናለሁ።

220 አምላክ ሆይ፡ እነዚህን የሚነኩ አካሎች ፈውስ እንዲያገኙ መሃረቦቹን እንድትባርክ እጸልያለሁ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም።

221 አሁን፡ እርሰ በርሳችሁ እጆቻችሁ እንደጫናችሁ፡ እያንዳንዳችሁ የክርስቶስ አካል ብልቶች ናችሁ። የልብን ምሰጢር ሊገልጥ እና እነዚህንም ነገሮች እንደሚያደርግ ቃል የገባው መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ውስጥም አለ። እናንተ የእርሱ አካል ናችሁ፡ እርሱም የእናንተ አካል ነው። እንግዲህ፡ “ያመኑትን እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል።” ብሏል። እናንተን ነው። “እጆቻችን በሕመማን ላይ በጭኑ፡ ይድናሉ።” አሁን፡ እጅ ለጫናችሁበት ሰው ጸልዩለት እንጂ፡ ለራሳችሁ አትጸልዩ፡ ምክንያቱ እነሱም ለእናንተ ይጸልያሉ። አሁን አብረን እንጸልይ፡ እና በዚህ ሕንፃ ውስጥ ታማሚ ሰው አይኑር። ውድ ወንድሞቹ፡ እና እህቶቹ፡ ለምን እንደገናለን፡ የተናገርንለት ዋናው ነገር፡ ይኸው፡ እግዚአብሔር፡ ራሱም መንፈስ ቅዱስ፡ እዚህ ይኸው።

222 የተወደድክ ኢየሱስ ሆይ፡ ስለ መገኘትህ እውቅና እየሰጠን ነን። በቀደም ለት፡ ያንን ሕፃን ከሞተ በኋላ፡ በአምነት ጸሎት ወደ ሕይወት መልሰህ አመጣኸው። አምላክ ሆይ፡ መድረስ ያልቻልናቸው ብዙ ሰዎች በዚህ አሉ፡ ጊዜው ሄዷል፡ እነሱ ግን እጆቻቸውን እንዲ በሌላው ላይ ጭነዋል። አማኞች

ናቸው። ከሙታን በተነሣው፡ ትናንትናና ዛሬ ለዘላለምም ያው በሆነው፡ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ ፊት፡ ተቀምጠናል።

223 ሰይጣን ሆይ፡ ተሸንፈሃል! ኢየሱስ ክርስቶስ እሸንፎሃል! ከሙታን ተነስቶ ዛሬ ምሽት በመካከላችን ቆሞ፡ ይህንን የመጨረሻውን ቀን መልእክት አረጋግጧል። ህዝቡን ልቀቅ! በኢየሱስ ክርስቶስ ስም፡ ከሁሉም ውጣ! “በሰሜ አጋንንትን ያወጣሉ” አውጥተንሃል። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም፡ ከዚህ ጉባኤ ውጣ!

224 ፈውስ የተቀበላችሁ ሰዎች ሁላችሁ በእግራችሁ ቁሙ። ፈውስ የተቀበለ ሰው ሁሉ በእግር ይቁም። አሁን እጆቻችሁን እንሁ እና አመሰግኑት!

“አሁን ፈውሴን ተቀብያለሁ።” በሉት ለእግዚአብሔር። “አሁን ፈውሴን ተቀብያለሁ። እንተ ትናንትናም፡ ዛሬም፡ ለዘላለምም፡ ያው ነህ ክርስቶስ። አሁን አምንሃለሁ፡ አለማመኔን እርዳው። አሜን።”

ኦ፡ አመሰግነዋለሁ፡ አመሰግነዋለሁ፡
ሰለ ኃጢአተኞች የታረደውን በግ አመሰግናለሁ፡
ሰዎች ሆይ፡ ሁላችሁ ክብር ሰጡት፡
ደሙ ዝገትን ሁሉ እስወግዷልና።

225 እሱን አትወዱትምን? [ጉባኤው ሁሉ፡ “አሜን።” አሉ።—አርታዒ።] እንግዲያውስ እናመሰግነው። ወንድማችን ሊያሰናብተን ወደዚህ ሲመጣ፡ ሁላችሁም፡ እጆቻችሁን ወደ ላይ እንሰታችሁ፡ ክብርን ሰጡት።

መንፈሳዊ ምግብ በትክክለኛው ጊዜ AMH65-0718E
(Spiritual Food In Due Season)

ይህ መልዕክት በወንድም ዊልያም ማርያን ብራንሃም በአንግሊዘኛ የተላለፈ መልዕክት በ አሁኑ ማታ፡ ሐምሌ 18፡ 1965፡ ጀፈርሰንቪል፡ ኢንዲያና፡ U.S.A. ከሚገኘው ከብራንሃም ተበርናክል፡ ከማግኔቲክ ቴፕ ቅጂ ተወስዶ ሳይሸራረፍ ወደ አንግሊዘኛ ተጽፏል። ይህ የአማርኛው እትም በቮይስ ኦቭ ጋድ ሪከርዲንግስ ተተርጉሞ ተሰራጭቷል።

AMHARIC

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

የቅጂ መብት ማሳሰብያ

ይህ መጽሐፍ የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል ይሰጥ ዘንድ፣ በቤት ለግል ጠቀሜታም ሆነ ለሌሎች ሰዎች ያለ ክፍያ ለማበርከት፣ በቤት ማተሚያን መጠቀም ይቻላል። ይህ መጽሐፍ ያለ ቮይስ ኦፍ ጋድ ሪከርዲንግስ በጽሑፍ የተደገፈ ህጋዊ ፈቃድ መሸጥም ሆነ፣ ኦብዘቶ ማተም፣ በዌብ ሳይት ላይ ማስቀመጥ፣ በማክማቻ ዘዴዎች ላይ ማስቀመጥ፣ ወደ ሌሎች ቋንቋዎች መተርጎምም ሆነ የድጋፍ ማሰባሰቢያ አድርጎ መጠቀም የተከለከለ ነው። ህጋዊ መብቱም ሁሉ የተጠበቀ ነው።

ተጨማሪ መረጃ ወይም ተጨማሪ ግብዓቶች ከፈልጉ፣ እባኩን ይህ አድራሻ ይጠቀሙ።

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org